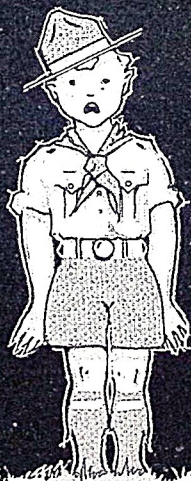

SPEJDERNES MAGASIN

VOR UNGDOM

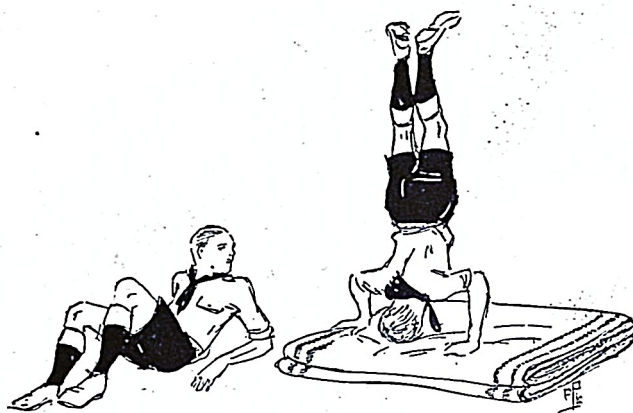

Paa Natmandøvre.

Nº 1 — OKTOBER 1919 — 4 AARG.

Spejder-Tæpper

— Ekstra stærke —
125 x 190

Kr. 13.00

Crome & Goldschmidt
City

AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN

HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

Poul Holm, Silkegade 11.

Leverandør til alle Sportsforeninger.

Boldspildragter - Løb- og Svømmedragter - Gymnastikdragter
Bryderdragter.

Spejder-Benklæder Kr. 6,00, Strømper Kr. 7,00—8,00,

Sandaler billigst hos

Poul Holm, Telefon 3082.

Barnängens Blæk

faas overalt og
bruges overalt.

Clichéerne til
Spejdernes Magasin
udføres i

W. Dietrich & Jørgens
Cliché Anstalt
København

Dybbø 11

Telf. 12865.

Steensens

VEGETARIA

PLANTE-MARGARINE
er altid den bedste

CAND. PHARM
ENGEL & KISKY'S
RAVNEKUR
PASTILLER
INDEHOLDER SUNKER.

Mod Hoste og Hæshed
i Cartons á
35 Øre

SPEJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

4. Aarg.

OKTOBER 1919

Nr. 1

Præmie-

I vor Præmieopgave denne Gang kan alle deltage — det gælder kun om at finde den bedste Tekst at sætte nedenunder denne pølse-spisende, unge Mand, vor Fotograf har forevigt. En Amatørfotograf's Album bliver endnu morsommere og mere interessant at bladre igennem, naar der under de forskellige Billeder staar Tekst. Spørgsmaalet er nu — hvad skal vi

opgave.

sætte under dette Situationsbillede? Indtil den 15. i denne Maaned modtager Redaktionen vore Læsers Forslag, og den Løsning, vore Dommere udtager som den bedste, præmieres med en Anvisning paa 10 Kroner. Præmiebeløbet udstedes som Anvisning paa en af Bladets Annoncører efter Præmietagerens frie Valg.

Abonnement

6 Kr. pr. Aar, Enkelt No. 50 Øre.

Abonnement kan tegnes saavel for et Kvartal som halv- el. helaarlig paa ethvert Postkontor saavel i Ind- som Udland.

Udgivet af „Det danske Spejderkorps“.

Redigeret af TORRY GREDSTED, Kaptajn, Box 75, Viborg.

Hoved-Ekspeditionens Adr.: Box 75, Viborg.

Ekspedition for Boghandlere:

Steen Hasselbalchs Forlag, Kobmagergade 263, København. - Telefon: Central 12240.

Annoncering

Pris pr. 1/2 Side 100 Kr., 1/4 Side 50 Kr., 1/8 Side 25 Kr., 1/16 Side 12 1/2 Kr. For mindre Spalte 34 1/2 Kr. For mindre Annoncer 20 Øre pr. m/m, Rabat for 12 Gange 10 %.

Afdeling for København og Øerne. Strandvej 110, Hellerup, Tlf. Hellerup 1313. Jysk Afdeling, Tlf. 4646, Aarhus.

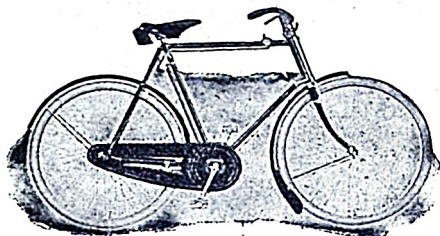

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd Bee-
ston og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.	Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
— Dronningen af England.	— Kongen af Spanien.
— Kongen af Norge.	— Shahen af Persien.
— Dronningen af Norge.	— Sultanen af Marocco.
— Kongen af Italien.	— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8—10. — KØBENHAVN — Telefon 9832

Enhver Spejder bør eje:

Spejderbogen. Ved C. Lembcke efter Sir Baden Powells Scoutings for boys. Rigt illustreret. Ny Udgave. — Pris: kartonneret 3 Kr. 25 Ø.

Terrainlege. Anvisning for Spejdere. Af C. Lembcke. Indhold: I. 14 Terrainlege („Overfaldet paa Dilligencen“, „Smuglerjagt“, „Krybskytterne“, „Matabelekrigen“ etc.) - II. Terrainlegenes Udførelse („Sikring under Ophold paa Stedet“, „Sikring under Marsch“, „Efterretningsspejdere“, „Kampregler“). - III. Anlæg og Ledelse af Terrainlege (Øvelsens Idé. Sanitære Hensyn. Dækning af Foretagender. Dom og Kritik). — Pris: 1 Kr.

Standleje og Vandreløje. Udarbejdet m. særligt Henblik paa Spejderkorpsets Troppe af C. Lembcke og H. Hartvig Møller. Indhold: Lejr-sport. - Standlejen. I. Indledning. II. Forhaandsberedelse. III. Lejrmateriel. IV. Forplejning. V. Kommando og Organisation. VI. Lejrens Etablering. VII. Forskell. Forhold i Lejren. VIII. Livet i Lejren. IX. Staaende Lejrbefalinger. Program og Overslag for en 10 Dages Udrykning i Standlejr. - Vandreløjen. I. Indledning. II. Deltagerne. III. Forberedelserne. IV. Udrustningen. V. En Rejsedag. VI. Lejren. VII. Furagering. — Pris: 1 Kr.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL

Spejderkorpsets Munderingsdepot

Studiestræde 30 - København K.

Telefon 3186

Telefon 3186

Vindjakker for Damer, Herrer og Børn

28,00

Oilskinds-Regnfrakker

for

Damer fra 38,50

Herrer - 37,50

Børn - 17,00

Hammondbenklæder - amerikansk Khaki

Cheviot - Vindstof

Sorø Andelsfrugteri.

Specialitet:

MARMELADER.

Sorø Andelsfrugteri.

Elis Møllerup

Strandvej 159 - Telf. Hørlup 739

Cigarer, Tobak, Cigaretter

P. Wulff — Horwitz & Kattentid
A. M. Hirschprung & Sonner m. m.

Bredgade 33

Vesterbrogade 13

Kontant eller

25 à 30 Kr.

p. Moaned.

Danske Drenges Boghandel og Forlag

har det største og bedste Udvalg af
— Drengebøger! —

Fra 13.—18. Okt. Udst. og Salg af
engelske Spejderbøger.

Paa Forlaget ndk. i Efteraaret
Rudolf Bruhn: Fortællinger (Pris
c. 3 Kr.)

Hans H. Lüttichau: Drengelev.
En Fortælling fra Lejr og Kost-
skole (Pris Kr. 2,75).

Danske Drenges Julebog 1919 (Pris
Kr. 1,25).

Danske Drenges Bøgh. og Forl.
Valkendorfsvej 36 (2 Sal) aabent
8¹/₂—6.

EINAR HARCK,

Bog- og Papirhandel.
FJOLSTRÆDE 33 (Hj. af Norrevold)
Nye og brugte

SKOLEBØGER

Telefon 9148

Telefon 9148

Enhver rigtig Spejder

laver selv sin Suppe af

„THOR“ Kødextrakt

Spejderliv! Friluftsliv! Lejrliv!

Ja, hvad kan være herligere for en rask Dreng eller en voksen Mand end det muntre Liv med gode Kammerater ude i den frie Natur.

Spejdere! hvad enten I er Ynglinge eller Drenge endnu, det er sikkert den bedste Tid af jeres Liv, hvor I i fulde Drag kan nyde den danske Naturs vidunderlige Tillokning, den bedste Tid navnlig, naar I med god Samvittighed har jeres Frihed fra den daglige Gerning efter paa god Spejdervis at have været med til det mangeartede frivillige Arbejde, Samfundet kræver af jer for at hjælpe, hvor Sygdom og Nød skal have en rask og villig Haandsrækning, eller hvor I med Ære har gjort en betydelig Indsats, naar jeres By, jert Sogn eller Fædrelandet har kaldt paa jer.

Du Spejder! der er lykkelig ved — som Dreng — at komme ind i Korpset og dele med dine Kammerater Hæderen ved Arbejdet for andre og Glæden i din Fritid ved munter Leg og Idræt, Du vil aldrig glemme din første Spejdertid, og den vil for hele Livet have nedlagt Spiren i dig til noget af det bedste, der skal udvikles i et Menneskes Sjæl.

Du vil — engang begyndt — alle dine Dage med Begejstring vedblive at være Spejder — om

end ikke aktiv — saa vil Du dog være lykkelig ved Erindringen om din Barndoms og Ungdoms glade Minder. Du vil bevare din Kærlighed og Interesse for dit gamle Korps, og Du kan tro, det vil betyde noget for dig gennem hele Livet.

Spejder! Hjælp med til, at andre faar Del i denne Lykke. Vi danske er alle Brødre, vi kan alle være med i Arbejdet indenfor Spejderkorpset. Ingen i Samfundet er for høj, og ingen er for ringe, til vi ikke alle skulde kunne være med her.

Spejder! Gør din Pligt, arbejd for, at vort Korps kan blive større og større, lad din egen Begejstring for Spejderlivet og vor Sag smitte enhver Kammerat, saa at han hurtigt kan afgive sit Spejderløfte.

Maalet maa være: Alle raske danske Drenge skal være Spejdere. Resultatet vil blive et bedre, større og lykkeligere Danmark, hvor Arbejdet, Dygtigheden og Viljen er sat til Højbords, saa vist som netop disse er nogle af Spejdernes vigtigste Egenskaber.

Spejdere! Var I med alle i Vinter til Hjælp mod den „spanske“? Var I med til at skaffe Kartofler og Nælder? Var I med til at hjælpe vore Sønderjydere i Kvartér, da de kom hjem fra den store

Krig og det lange Fangenskab? Var I med til noget af alt dette, følte I da ikke Glæden og Lykken derved? Var ikke Glæden saa stor og dyb, at I maatte dele den med Far og Mor? Ja, det var nyttigt Arbejde og Begyndelsen kun til meget mere, som Folket og Landet vil kræve af jer. Rust jer derfor i Tide. Vær beredt!

Spejdere! I var med, har hørt eller læst om Lejrlivet i de 10 Juli-Dage paa „Hindsgavl“. Var det ikke det herligste Liv, man kunde tænke sig. I en af Danmarks skønneste Egne i pragtfuldt Sommervejr øvedes der her alle et Idræt-Stævnes mangeartede og fornøjelige Sportskonkurrencer.

Husker I Reveillens Toner og efter den friske Dukkert i Lillebælt den højtidelige Morgenandagt med Honnør for Flaget, eller det muntre Liv om Kødgryderne efter Øvelserne paa Sportspladsen „Sutten“? Husker I det raske Liv under Manøvrerne i Skov og Mark, den stemningsfulde Højtidelighed, naar Dannebrog om Aftenen langsomt gik ned fra sin høje Mast, og Stilheden bredte sig ud over hele Lejren? Husker I endelig det fornøjelige Lejrbaal om Aftenen med al dets Skæmt og Løjer, og hvor herligt man sov i sin Halm ude i Guds frie Natur, kun skærmet af den hvide Teltdug, for den næste Dag at kunne yde sit bedste til sin Trops Ære?

Ja, alt det husker I, og heller aldrig vil I glemme Samværet med vore svenske og norske Brødre, hvor var det dog nogle brillante Kammerater, og hvor lærte vi dog meget udmærket af dem, ja, ogsaa de engelske Sospejdere gav rig Anledning til at forøge Minderne fra Hindsgavl-Lejren.

Men med største Tak vil Min-

det bevares ved Glæden over første Gang i Lejren at være sammen med vore sønderjydske Brødre, ved atter at kunne knytte de Baand, som saa længe har været sprængt, og som vi lovede hinanden at knytte fastere og fastere.

Og selve Sønderjyllandsturen. Ja, I følte maaske en Banken i Hjertet, og kan være, at et Øje blev vaadt, da det første Dannebrog vinkede os i Møde, da vi med Damperne stod ind i Alssund. Men I følte jer sikkert ogsaa rankere i Ryggen og lige som dobbelt saa høje, da vi med Musikken i Spidsen og syngende de gamle Sange drog gennem Sønderborgs menneskefyldte Gader, medens Dannebrog og Blomster bogstavelig faldt ned over os, og videre paa vor Marsch hele den minderige Vej over Alssund op mod Dybbøl Banke, der nu snart atter skal blive Danmarks stolteste Plet.

Hvilke Følelser, hvilke Drømme havde I ikke den Nat, da I lagde Hovedet til Hvile mod Skansens Volde. Var det Kampens Bulder i et lille Folks tapre Forsvar mod den overlegne Fjende, eller var det Oprejsningens og den snarlige Genforenings milde Toner, der fyldte jeres Sanser fra Lejrbaalets Flammer den vidunderlige Sommer-nat paa Dybbøl Banke?

Men Spejdere! Daarligt vilde I svare til jert Navn, om ikke netop I skulde være blandt de første, der betraadte Sønderjyllands Jord.

Var I ikke derovre for at se, hvorledes alt stod til, og hvormed I muligt kunde hjælpe. Gav I ikke vore Søstre og Brødre nyt Mod og friske Kræfter til at holde ud den sidste, men haardeste Kamp endnu?

Jo, mangt et sønderjydsk Hjerte

Korpsraadets Formand, Grosserer Chr. Holm.

blev rørt over jeres stille Færden paa de minderige Steder og over den stemningsfulde Andagt ved vore faldne Brødres Grave.

Spejdere! Her i vort gamle genvundne Land ligger nu en ny stor Opgave for jer. Her kan I lære, hvad Arbejdsglæde, Udholdenhed,

Pligtfølelse og Kærlighed til Fædrelandet ret betyder.

Lad de sønderjydske Spejdere styrke disse Dyder hos jer, og gør I, alle danske Spejdere, disse Egen-skaber stærke blandt jeres Kammerater til Hæder for jer selv, til Gavn og Lykke for Land og Folk!

Christian Holm

Derude fra —
Oplevelser udover det
dagligdags.

Blandt mexikanske Røvere.

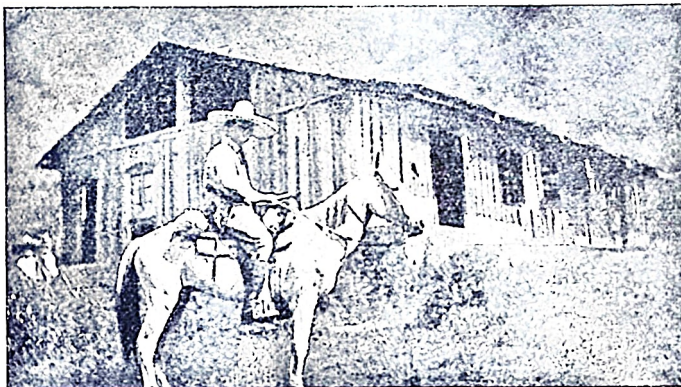
Jeg lovede Dem at skrive noget til Deres Blad her ude fra, og da jeg lige har haft en Oplevelse lidt ud over det almindelige sender jeg Dem den nedenfor.

Naar man sidder hjemme i det velordnede, lille Danmark og læser om sære Hændelser, saa opfatter man ikke virkelig Livet i de Hændelser, man læser om. Man tvivler eller opfatter det som en Roman. Men har man først selv været ude i de Lande, hvor Livet gaar saa rask, og et Menneskeliv ikke er mange Øre værd, saa forstaar man, at det utrolige kan ske.

Og i dette Land Mexiko er alt muligt. Tænk Dem i det Herrens Aar 1919 for en Maaned siden kom jeg gennem Byen Cordoba i Staten Vera Cruz. Regeringstropperne havde lige fanget en Rebelfører, hugget Hovedet af ham og udstillede det paa Byens Torv i bagende Sol. Jeg skal ikke beskrive, hvordan det saa ud, da jeg saa det den tredje Dag efter Henrettelsen.

Mexiko er vel et af Jordens smukkeste Lande, foruden at det er et af de rigeste. Det vilde være det rene Paradis om de gode Mexicanere kunde lade være at slaas indbyrdes. Men det kan de ikke. Hver eneste af Landets Provinser har sine Bander af Rebeller.

Disse overfalder Jernbaner, Miner, og de store Haciendaer (Gaarde), særlig har de et godt Øje til Udlændinge. Vil man have Eventyr, skal man blot komme her ud og rejse lidt rundt i Landet. Man behøver ikke vente længe, før man kommer til at opleve de mest spændende Roverromaner.

Artiklens Forf. — tidligere Spejder Frantz Blom.
(Zarapen rullet op bag paa Sadlen; Revolveren paa højre Høfte. Under Haanden ses det svære Sadelhorn, hvorom Vaqueroen, den mexikanske Cowboy slynger Tampen af Lassoen, naar han har fanget Koen).

Ved Jernbanelinien mellem Vera Cruz og Mexiko City ligger en lille By der hedder Orizaba. Byen ligger i en Dal omgivet af stejle skovklædte Bjerger. Bag disse Bjerger mod Nord ligger den mægtige Vulkan „Mount Orizaba“, 18,225 Fod høj — og dens pragtfulde sneklædte Kegle kan ses langt ude fra Havet for man kan se Kysten ved Vera Cruz, 150 km fra Vulkanens Fod. Indianerne kalder den Citlaltépetl, Stjernebjerget.

Nede i Dalen omkring Byen er Klimaet tropisk, overalt ser man Sukkerrør og Kaffeplantager. Mellem Kaffebuskene staar lange Rækker af Bananpalmer for at give dem Skygge. Det er Solskin hver Dag afbrudt af små raske kolende Regnbyger.

Jeg havde faaet et Job oppe i Bjergene mellem Byen og Vulkanen.

I 1912 plyndrede Rebellerne en meget stor Hacienda der, de brændte Bygningerne og dræbte, hvem de kunde. Siden den Tid har Ejendommen skiftevis været besat af Rebellerne og Regeringens Tropper.

Mit Job bestod i at gaa ind paa Haciendaen, skaffe Arbejdere, og med dem bryde Resterne af en Jernbanelinie op. De endnu brugbare Skinner skulde jeg transportere ned i Dalen.

Da jeg ankom til Orizaba, blev jeg straks modtaget med den behagelige Meddelelse, at Rebellerne samme Mor-

gen havde overfaldet en Fabrik 1/2 Times Vej Vest for Byen. De havde plyndret Fabrikens Kontor og dræbt 5 Soldater. Det var opmuntrende, for Rebellerne kom fra den Kant af Landet, jeg skulde arbejde i.

Jeg foretrak derfor at vente et Par Dage, til den første Ophidselse havde lagt sig.

Endelig en Morgen ved 5-tiden drog jeg af Sted. Jeg havde lejet en Hest til mig selv, en indiansk Fører (Mozo) og et Muldyr til min Bagage.

Fra en lille Landsby Vest for Orizaba gik en Sti ind mellem Bjergene. Det første Stykke af Vejen var stenet og bart og slyngede sig i stejl Stigning opad. Solen begyndte netop at stikke op over Bjergtoppene og glitrede i det fugtige Græs mellem Stenene.

Efter 1 Times Ridt kom jeg op til Skoven. Langt nede bag mig laa Dalen, som et Landkort med grønne Marker, gennemtrukket af lange, hvide Veje.

Foran mig gik Fjeldet stadig opad, dækket af Ege- og Fyrreskove. Under skoven var et tæt Krat af Brombær-ranker, og allerede nu i Maj Maaned hang de fulde af store modne Bær.

Muldyret traskede af Sted bag mig med Bagagen, drevet frem af Mozoen ved Slag og Raab.

Den mexikanske Indianer er sædvanlig klædt i en læst Bluse, snavsede, hvide Benklæder og en stor, bredskyg-

get Straahat. Over Skuldrene har han sin Zarape, det er en Art Plaid med et Hul i Midten. I Regnvejir og naar det er koldt stikker han Hovedet gennem Hullet, saaledes at Zarapen hænger som et Slag om ham. Den er vævet af Faareuld med smukke Monstre og Farver. Til min Udrustning horte paa en bredskygget Straahat og en Zarape. Desuden en let Skjorte, Kaki-benklæder, Puttees, beslaaede Fedtlæderstovler, Sweater til de kolde Nætter, Regnkappe, og — næsten det vigtigste — Revolver og Riffel samt godt med Patroner.

Det var behageligt at ride i den skygfulde Skov, fra Tid til anden passerede jeg smaa Bjærgbække, og Hesten standsede for at puste og drikke.

Saa kom vi op paa en lille Slette. Hesten arbejdede stot fremad, og jeg sad netop mageligt og nød Udsigten ned over Dalen til højre. Pludseligt foer Hesten sammen og satte sig paa Bagbenene; i samme Sekund og rent instinktivt havde jeg Revolveren i Haanden. En Mand dukkede ud af Krattet til venstre for Stien. Hans Ansigt var nøddebrunt, kantet af graat Skæg, paa Hovedet havde han en stor bredskygget, spidspuldet Hat af rødbrunt Filt med Guldbroderier. Hans Dragt var af rugarvet Dyrælæder med Solvbroderier og Solvspænder. Over begge Skuldrene havde han Bælter med Riffelkugler, om Livet et Bælte med Revolver og Revolverkugler, i Haanden en Riffel. Han saa drabelig nok ud, nærmest som en malerisk Rover i en Operette, Forskellen var blot den, at han her var en vaskeægte Bandit. Han dækkede mig med sin Riffel, og jeg ham med min Revolver, en Colt Kaliber 41 er ikke Legetøj, den har 6 Skud parat, hvorimod hans Winchester 30-30 kun har en Kugle i Lobet og maa lades om for hvert Skud.

Naa, saa langt kom vi nu ikke, men det første Øjeblik var spændende, Banditten tog mig i Forhor, og efter nogen Parlamentæren besluttede han sig til at følge mig ind til det Sted, hvor jeg skulde arbejde. Vi stak Vaabnene til os og fortsatte. Fra den lille Slette gik Stien nu langs en meget stejl Klippe, til venstre gik det ret op, og til højre buldrede en Elv langt nede

Forf. og en Fører paa Pena del Aguila, Ørnetoppen. En Klippe, der rager 1200 Meter lodret op over Elvdalen.

under os. Vi passerede flere smaa Trækors, plantede paa Steder, hvor Soldater eller Rebeller var faldne i de stadige Kampe. Et Sted tog Banditten, Querudo hed han, mig ud paa en Klippe. Klippen dannede en naturlig Veranda, og lodret nede under os 1800 Fod nede laa Dalbunden og Elven, paa den anden Side af Dalen rejste Fjeldet sig stejlt, dækket af store Fyrreskove. Pena del Aguila, Ørneklippen hedder Klippen, og den har et ret uhyggeligt Ry.

Rebellerne ynder at kaste fangne Soldater ud fra dens Top.

Længere fremme drejede Stien, og vi havde den herligste Udsigt til Vulkanen, dens store, hvide Top laa badet i Sol mod den blaa Himmel, ragende op over de skovklædte Fjælde. Skønt den saa ud til at være nær, fortalte Querudo mig, at der var 1½ Dags Ridt til den. Han var meget talende, han meddelte mig, at han vilde rapportere mig til sin „General“. Jeg skulde ikke forsøge paa at stikke af, saa vilde jeg blot blive skudt. Paa en høflig og bestemt Maade lod han mig forstaa, at jeg var under Bevogtning, til „Generalen“ havde truffet Bestemmelse angaaende mig.

Rundt omkring paa Bjergsiderne laa smaa, skrobelige Hytter, beboede af Indianere og Rebeller.

Omkring hver Hytte laa et lille Stykke ryddet Mark beplantet med Majs og

Kartofler. Fra Tid til anden traf vi Flokke af Køer og Geder.

Ved 1-Tiden var vi fremme, nedent for Stien laa en lille Slette, hvor to Elve forenede sig. Paa Sletten laa et Par afbrændte Stenhus, Resterne af den tidligere Gaard og nogle Indianerhytter.

Querudo overleverede mig til den øverste paa Pladsen, en Indianer ved Navn Sacramento, derefter fortsatte han til „Generalens“ Kvarter.

Det var altsaa her, jeg skulde have Hovedkvarter, og jeg saa mig straks om efter et Sted at sove. I et af Husene var endnu et Værelse med Loft, det tog jeg i Besiddelse, desuden fandt jeg et Bord, to Stole og en noget medtaget Feltseng. Sacramento fortalte mig, at Sengen for to Aar siden havde været benyttet af en saaret General Fera. Han var en Aften kommet saaret til Husene og var bleven anbragt paa denne Seng. Næste Morgen fandt hans Soldater ham med en Kugle gennem Hovedet, myrdet, ingen ved af hvem — Kuglen sad endnu i Sengens Træramme. Jeg pillede den ud, og har den nu som et Minde. Forresten sov jeg udmærket i Sengen, til stor Rædsel for Indianerne, der er meget overtroiske.

I Lobet af en Timestid havde jeg faaet ordnet min Bopæl.

Paa Sengen havde jeg en Art Ma-

dras af Fyrregrene, Ildstedet var et Par Sten, jeg havde Ildrager og Gaffel til at riste Brød paa af et Par Grene. Kort sagt benyttet de fleste af de smaa Tricks til at gøre Livet i en Lejr behageligt, som jeg havde lært i min Spejdetid.

Indianerne fra de omliggende Hytter samledes om mig og fulgte hver af mine Bevægelser med Forundring. De troede ikke, at en hvid Mand kunde finde sig til rette ude i det Vilde.

Efter at have spist gav jeg nogle af Indianerne Ordre til at samle alle arbejdsdygtige Mænd ved mit Hus samme Aften.

De lod til at være glade for Udsigten til Arbejde. De var alle fattige, og under hele Revolutionen havde de ikke haft noget at gøre.

Indianeren er billig Arbeidskraft, han faar knapt 1 Kr. pr. Dag og kan bære lige saa meget som et Muldyr, der koster 2½ Krone pr. Dag.

Saa red jeg ud for at se lidt paa Jernbanelinien, den havde tidligere været benyttet til at transportere Tommer paa fra Skoven til Savværket, og videre ned til Stationen i Orizaba.

Dele af Banen var nu vasket bort af Elvene. Nede i Vandet laa Skinner, snoede og bukkede. Dem kunde det ikke nytte at interessere sig for. Men paa lange Strækninger laa Skinnerne godt nok paa deres halvraadne Sveller, flere Steder helt overgroede med Græs og Krat. Ofte var Krattet saa tæt, at min Mozo maatte gaa foran og hugge Vej med sin Machete. Macheten er en kort Sabel med bred Klinge. Indianerne bruger den til at hugge Majs og Sukkerrør med og som Vaaben.

Jo mere man lever sammen med disse Indianere, des mere forbykses man over deres Udholdenhed og deres Nojsomhed.

De kan gaa bag ens Hest en hel Dag uden at trættes, op og ned ad Bjergene. I Begyndelsen havde jeg ondt af dem, men efterhaanden glemte jeg dem. Travede Hesten, luntede Mozoen bagefter, nu og da gjorde han smaa Afstikkene ind i Skoven og kom tilbage med Blomster af en smuk Orkidee eller et Par Fuglejer. Han kendte Skoven ud og ind og hver Art af Floraen i den. Paa flad Vej har Indianerne al-

tid Sandaler paa, men i svært Terrain foretrækker de at gaa barbenede.

Som oftest har de hele deres Ejen- dom i en Sæk paa Ryggen. I Sækken er fastgjort en Art Bælte de lægger over Panden, de kan saaledes bære den og alligevel have begge Hænder fri. Føde- varer for Dagen bærer de i en lille Kurv flettet af Siv og anbragt under venstre Armhule. Føden bestaar af et Par seje Maispandekager (tortillas) Ris, kogt Høne og grøn Peber (chile). Om Natten sover de paa Jorden indhyllede i deres Zarape.

Da jeg kom tilbage til min Lejr ventede Querudo paa mig. „Generalen“ var forbavset over, at jeg havde vovet mig ind mellem hans Bjerge. Han vilde komme og besøge mig om nogle Dage, foreløbig var han optaget af et Angreb paa Jernbanen mellem Orizaba og Mexiko City. Indtil det var over- staaet maatte jeg gerne brække Skinner, men jeg maatte ikke forlade Sko- vene, før han havde set mig. Han sendte mig to af sine „Soldater“ til „Beskyt- telse“ — rar Beskyttelse.

Aftenen var stille, ikke en Vind rorte sig, og den kulsorte Himmel var over- saaet med tusinde Stjerner. Den eneste Lyd var Elvens Brusen nede i Kløften, og nu og da hylede en Coyote (udt. Ko-jo-te) langt inde i Skoven. Det var ikke til at tro, at dette fredelige Sted var beboet af hensynsløse og raa Ban- ditter. Men ude i Skoven ved hver Sti, der førte op fra Dalen laa nu et Par Mænd paa Vagt, og nede i Dalen havde Folkene i Landsbyerne allerede Kl. 6 sat stærke Skodder for Vinduene og var nu paa Vagt sammen med Sol- daterne mod Overfald af Banditterne. Det forekom mig saa uvirkeligt som en Roman, og dog var det virkeligt nok, rundt om mit Baal sad Indianerne paa Hug, Skærret fra Ilden belyste deres brune Ansigter og deres spraglede Za- raper. I Udkanten af Kredsen om Baalet stod et Par Kvinder og en Del Born, nogle snavede Hunde snusede omkring, saasart de kom inden for Kredsen blev de atter jaget bort med Spark og Slag. Og uden om det hele stod Mørket som en Mur af Sort.

Disse Indianere var meget talende, og da Forremingerne var overstaaede, og jeg havde faaet antaget Arbejdere,

fik jeg dem til at fortælle. De foretrak at fortælle om deres Kampe med Sol- daterne nede fra Dalen. Fortællinger om raske Overfald paa Byer og Jern- baner — om skaaanselsløs Behandling af Fanger. Lige saa rolige og naive de er i deres daglige Liv, lige saa raa og grusomme er de i Kampen. — Men de fortalte ogsaa om de store Skove og om Dyrene i dem. De troede fuldt og fast, at Raadylene kunde høre med Klovne. De fortalte om Fabeldyr og Spøgelse, de havde mødt i Skovene om Natten. Det var som et sært Even- tyr at sidde der som eneste hvid Mand mellem dem og høre paa deres Beret- ninger.

Indianerne er altid meget høflige, de taltaler aldrig hinanden uden at titulere hinanden Don (efterfulgt af Fornavn eller Senior efterfulgt af Efternavn) eller pa- trone — mig kaldte de altid: mi jeffe (min Chef).

Men trods den Ro, der var over dem, og den Høflighed de behandlede mig med, greb jeg mig selv i nu og da at tænke paa om jeg nu ogsaa slap ned i Dalen igen.

Kl. 10 tornede jeg ind med Revol- veren ved min ene Side og Riflen ved den anden. Mine Livvagter lagde sig udenfor min Dør paa Jorden, indhyllede i deres Zaraper og med Riffler i Ar- mene. Det varede ikke længe, før vi alle tre sov sødeligt om Kap.

Næste Morgen begyndte Arbejdet. Jeg lod Indianerne begynde at brække Skinnerne op for oven paa Banen, brugte Tipvogne til at transportere Skin- nerne saa meget jeg kunde — og lod Indianerne slæbe Skinnerne over de Stykker af Linien, der var styrtet sam- men.

Som Dagene gik, voksede Bunken af Skinner nede ved Savværket, og Banen blev kortere og kortere. Fra „Gene- ralen“ hørte jeg intet.

Det var et herligt Liv — hele Dagen var jeg til Hest, jeg red rundt til de forskellige Steder hvor mine Indianere arbejdede. Nu og da tog jeg smaa Af- stikkere op gennem stejle Kløfter og vilde Bjergstier. Det er utroligt, hvad de mexikanske Heste kan præstere, de er meget smaa og har en tung Sadel, men det skal være meget stejlt, før de opgiver at klatre op eller ned ad et

Fyrreskov paa Bjergene om Vulkanen Orizaba.

Fjeld. Min Mozo travede støt efter mig hele Dagen, og nu og da fulgte en af min Livvagter med. Vore Maaltider tog vi, naar det passede os, siddende paa en væltet Kæmpefyr med en rislet Bjærgbæk i Nærheden. Jeg vænede mig hurtigt til Indianerfoden — tortillas, brune Bonner, Ris, Kartofler, Høne, Kalkun og Gedeost.

Skovene var vidunderlige, store Ege, Fyrre- og Taxtræer; Skovbunden var dækket af Brombær, blaa Snerler, Bregner og Græs. I Lavningerne voksede tætte Krat af Bambus- og Bregnetræer. Paa de fleste af Ege- og Fyrretræerne voksede en Snylteplante med kradsrøde Blade, der glødede i Solen. Nu og da kom en Grib eller en Ørn sejlene langsomt oppe over Trætoppene, spejdende efter Bytte. Naar de faar Øje paa et Dyr, de vil fange, daler de ned mod det, og ved at flyve frem og tilbage over Dyret forvirrer de det med deres Skygge. Jeg saa det en Dag ved Middagstid. Paa en lille Lysning sad en vild Kanin som forstenet; oppe over den kredsede en Ørn. Snart var Kaninen i Sollyset, snart under Skyggen af Ørnens Vinger. Det sølle, lille Kræ var helt forvirret. Jeg skræmte Ørnen ved min Ankomst; den gik til Vejrs, og Kaninen forsvandt hurtigst muligt ind i Underskoven.

Ved Solnedgang gik jeg gerne ud for at skyde Raadyr og Coyoter. Om Aftenen sad jeg ved Baalet omgivet af Indianerne og hørte paa deres Fortæl-

linger og Sange. De taler to Sprog, disse Indianere, det ene er Spansk og det andet deres eget Sprog — et Sprog der i lige Linie stammer fra det gamle aztekiske Sprog. Det morede dem meget, at jeg forsøgte at lære deres Sprog, og de lærte mig mange Navne paa Dyr og Planter. Det er et blødt, hvislende Sprog med korte Ord, der ofte sættes sammen i lange Grupper, og fuldt af Per, Per og Per. Atl betyder Vand, Xochitl (udt. Sotsjiti) = Blomst, etl = Bonne, otli = Vej, tomatli = at gaa. Jeg maatte fortælle dem om Danmark, Landet der laa langt borte paa den anden Side af det store Hav, de kunde se glimte ude i Horisonten naar

de var oppe paa Vulkanen. Med forundren hørte de, at der ikke voksede Majs i mit Land, og at vi ikke gik med Zaraper.

Jeg havde vel 3 Dages Arbejde tilbage, da en af de ældre Indianere meddelte mig, at over Halvdelen af mine Folk ikke vilde møde til Arbejde næste Dag.

(sluttes)

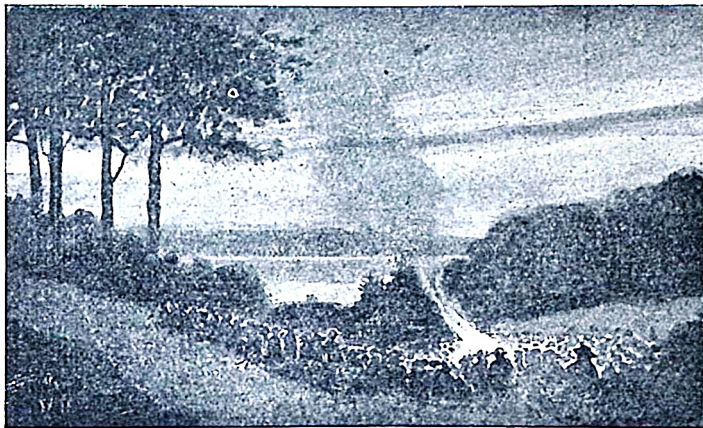
*Cittaltépetl
Pico de Orizaba, 18,225 Fod. højt.*

Indianske Rebeller.

En Sang ved Lejrbaalet.

Et Minde fra Hindsgavllejren.

„Vor Ungdom“ er jo Spejdernes Blad — og det, jeg vil fortælle, er jo lidt af det, som alle „Hindsgavlspejdere“ selv har oplevet.

Saa jeg burde maaske tie stille og give Plads for andre.

Alligevel fortæller jeg det. Kan-ske ikke alle har hørt og set paa min Maade det samme, — og saa er der jo da ogsaa en Mængde brave Fyre, der ikke var med.

Mørket havde sænket sig over Bælt og Bakker. Hindsgavls Trægrupper stod som kulsorte Silhuet-ter mod Høsthimlen.

Men neden for Bakkerne, ud mod det stille Bælt var der Lys i Mørket. — Der havde „Svend Spejder“ tændt sit Lejrbaal. Rundt om ham og det herlige flammende Baal laa alle Gutterne — ja de alleryderste stod op. — Sang og Tale vekslede med de allergrinagtigste Paafund: Optog af Spejdere i Dragter af den vildeste Fantasis Combination.

Chaplin, der filmede, „Svend Spejder“, der parodierede harm-løst og straalende vittigt Dagens Begivenheder.

— Tilskuerne — vi, der stod yderst — nød det hele og lo med i god Mening og af fuld Hals.

Men ved Siden af mig stod to af de unge Sønderjyder, som var Gæster i Lejren.

Deres Latter var en Kende mere stilfærdig end vi andres. —

Jeg havde stiftet Bekendtskab med dem om Eftermiddagen. Det var to ualmindelig fine Drenge eller unge Mænd — hvad man vil.

— Saa lød „Svend Spejder“s utrættelige, glade Røst derinde fra Baalet: „Er der ikke en, der gi'r en Sang?“

Den ene Sønderjyde puffede til den anden: „Gaa ind og syng!“

„Nej, jeg synes ikke — —.“

„Jo vist!“

Og jeg stemte i med, da jeg, saa, han havde en Guitar i Haanden.

„Ja ja da!“ Saa forsvandt han i Menneskemylret om Baalet.

— — —

Lidt efter klang der inde fra den aabne Plads ved Ilden nogle Akkorder. Det var Jakob, der tog fat. Saa blev der stille. — Og nu lød ud over de mange lyttende Dregehoveder den enfoldige lille Sang fra gamle Dage, — den vi selv nynnede som Drenge!

„Udi Kampen de Riddersmand drage,
— dennem følger vel tusinde Mand. —
Ak, hvor mange mon kommer tilbage
til sin Mo og sit Fædreland!“

— — —

Jakob sang smukt. Men det var vel ikke saa meget det, der betog mig, nej, det var hele den fine Stemning her i dette ægte danske Sommernatsbillede, der ligesom fik sit Udtryk i hans bløde, friske Stemme. Sangen blev ny for mig — og drog alle gamle Minder med sig.

— — —

Vi kunde mellem Versene høre det knitre i Baalet derhenne.

„Svend Spejder“ stod rank og alvorlig. — —

Saa lød det sidste Vers:

„Skal da aldrig vi genses mere?
Dækker Sneen den ensomme Grav,
da vi ydmygt vor Sorrig vil bære;
Herren tog, hvad han naadig os gav.

Dagene rinde,
Timerne svinde,
Lykke, din Traad vil vi spinde.“

Jeg har hørt megen Sang i mine Dage, men aldrig noget, der mere greb mig end disse simple Ord. De blev sunget ganske stilfærdigt. Men det var, som klang nu først for mine Øren den Sorg, der var derovre bag „Gærdet“, Sorgen over alle de „Riddersmænd“, der drog i Kampen — de mange, mange, der aldrig kom tilbage. — Og jeg syntes at høre Tusinder af Kvinders Graad i de Ord: „Skal da aldrig vi genses mere? dækker Sneen den ensomme Grav!“ —

Jakob sluttede med et Par bløde Akkorder — og der var stille om ham.

Men saa brød et bragende Bifald løs. Et Bifald, som kun en Drengeskole kan yde.

Jakob stod i det samme ved Siden af mig. Han sagde med et lille Suk:

„Aa nej da, det var it' godt!“

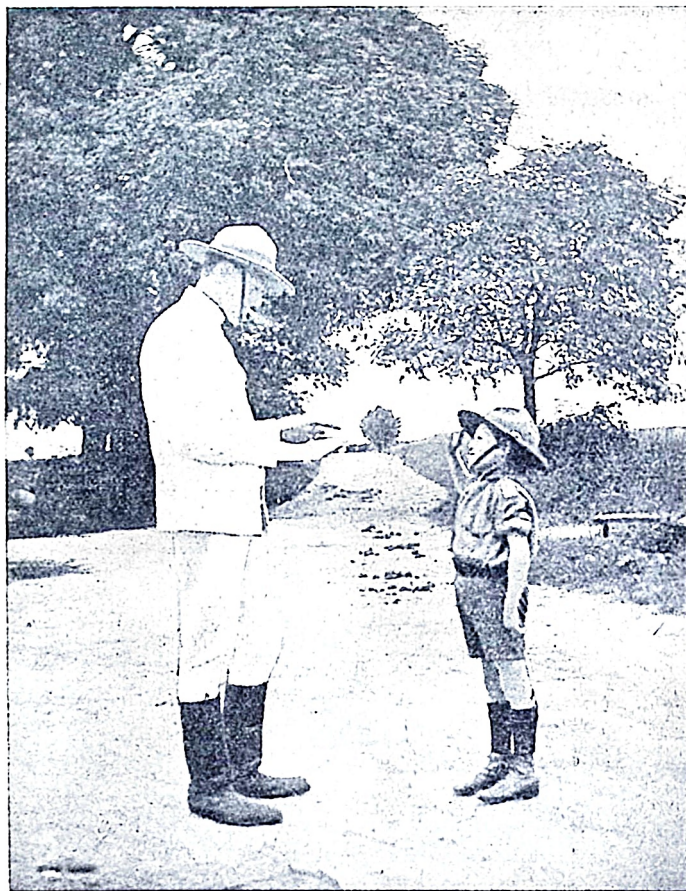
„Jo, det var godt, Jakob“, sagde jeg, „det var det bedste, jeg fik at høre her i Aften.“ —

Ja, det var min lille Beretning om en Sang ved Lejrbaalet. —

Skulde disse Linier komme Jakob for Øje, da maa han vide, at som jeg forstod ham, saadan forstaar Tusinder af danske deres Brødres og Søstres Sag. —

Paa Gensyn til glødere Sange ad Aare!

Valdemar Vaaben.

„Og saa tager du Vagten fra 2 til 4. Træd af!“

Indsendt af Næstved, Trop ved E. Wiberg, tilkendt Præmien paa 15 Kr. (forrige Nr.s Præmieopgave).

Fra Mark og Skov.

Oktober. I Begyndelsen af Maaneden begynder Drosseltrækket. Man overraskes maaske en Dag af mange flotte Solsorter i Tjørnehækken. Man skræmmer Flokke af Drosler op og ser andre flyve over. Vindrosler og Sangdrosler skelnes vanskelig, naar man ikke netop

lægger Mærke til Stemmen. Vindroslerens lange Tsiii og Sangdroslerens korte Tsip. Senere drager Sjaggere over, og deres Tjak-Tjak-Tjak lyder fra Flokken. I denne Maaned forsvinder de sidste Svaler, og Lærker og Stære tager stærkt af. Kvækerne viser sig i tiltagende Antal.

Den Tid er svundet, da man fik noget af Betydning paa Tasken, naar man hertillands gik paa Jagt med Bøsse. Der blev efterhaanden for mange om det og for lidt at gaa efter. Nu maa man tage de moderne Hjælpemidler i sin Tjeneste. Med Kikkert og Kamera kan mange „Jægere“ jage samme Stykke Vildt og have lige stor Fornøjelse af hver ny Plade og hvert nyt Kig ind i Fuglelivets mere skjulte Sider. Jagten er tilmed fri paa egen Grund og hvor-somhelst i den fri Natur, men ogsaa denne Jagt kræver Øvelse, der dog erhverves efterhaanden og ikke koster skamskudte Dyr i Lærepeng.

I. Jagten med Kikkert. De færreste Fugle lader sig betragte paa saa nært Hold, at man med det blotte Øje faar mere end et Indtryk af deres Størrelse, Flugt og Hovedfarver, og i Reglen maa man af dette i Forbindelse med, hvad man hører til deres Stemme slutte sig til, hvilken Art, man har for sig. Det har sin store Interesse, men er en Kunst, der kræver lang Øvelse. Langs Landeveje ser man vel nogle i Telefontraaden og andre smutte i Hækken, men selv disse er det morsomt at faa paa nærmere Hold gennem Kikkert, og hvor meget mere faar man ikke ud af en svævende Musvaage, der ellers blot ses som en Silhouet, eller af Svømmefuglene, der ligger langs Kysten og nemt kommer ind under en Fællesbetegnelse Ænder, naar man med blotte Øje skal afgøre, hvilke man har for sig, medens man med Kikkert skelner Ænderne og udskiller Gæs, Lappedykker, og hvad der ellers paa Afstand kan tegne sig som Ænder.

Selv om man altid faar meget

Jagten med Kikkert og Kamera blandt de fri Fugle her til Lands.

Topmejsen ved Indgangen til sin Rede ser sig om, om den kan slippe ubemærket ind til Ungerne.

Flagspetten undervejs op ad Stammen.

ud af Jagten med Kikkert, er det dog ikke alle Steder, der egner sig lige godt, og særlig er der visse Steder, hvor den giver det største Plus ved at aabne os Adgang til Steder, vi ellers maa betragte paa for stor Afstand.

Hvor man fra en nærliggende Bakke har Udsigt over en Aas lavvandede Bredning med Rørbrømme langs Bredderne og gruppevis ud over den blanke Vandflade, vil der være et særlig rigt Fugleliv og særlig god Lejlighed til Kikkertjagt. Der staar maaske en Hejre urørlig, saa den af andre blot agtes for en Pæl i Vandet, eller Blishønen glider langs Rørbrømmen fulgt af sine 8—10 trolldagtige Unger med sorte strittende Dun og røde Hoveder, eller Lappedykkeren viser sig med sine stribe Unger, der snart hviler roligt paa Moderens Ryg snart selv er ude at sejle. Vi faar maaske at se, hvorledes Hannen bringer smaa blanke Fisk, der hænger den ud af Næbbet, eller vi faar Kig paa Rederne inde imellem Sivene. Paa de højeste Steder, der maaske som smaa, graa Banker viser sig over Vandspejlet, afslører Kikkerten et myldrende Liv. Medens vi med Øjet kan se en dyndgraa Flade ser vi nu Ryler og Præstekraver ile langs Vandkanten eller bore Hul i det bløde Dynd; en hel Flok Viber staar rolige og mætte og holder Siesta i Middagsheden, en Rørhøne gaar tværs over Banken og sejler videre paa den anden Side og glider ind imellem Sivene, og vi ser dens nikkende Bevægelse med Hovedet og Vippen med Halen, der staar lige i Vejret og er det sidste, der med sine hvide Striber agter viser os, hvor den forsvinder. Vi kan følge Ternens

legende Jagt over Vandet og nøje skelne Farverne paa Maagens Næb og Ben. — Der er andre gode Steder. Staa ved Skovbrynet og se ud over en Eng: Bynkefugl, Engpiber og gul Vipstjert flyver omkring og holder Overblik over deres Jagtdistrikt fra de højeste Planter. Horsegogen tumler sig i Luften, og vi kan følge dens Bevægelser selv i dens bratte Styrt, naar den frembringer sin brægende Lyd. Selv Storken bliver til en hel anden Fugl, naar vi faar fat paa den i Kikkerten, og maaske faar vi fat paa Lærken, der paa sine dirrende Vinger svæver langt oppe i det Blaa og overrisler hele Engen med sine Triller, eller Taarnfalken, der med hurtige Vingeslag holder sig paa et og samme Sted i Luften over Musen, der pusler i Græsset. Vi faar meget mere ud af det alt sammen.

Ogsaa i Skove og Plantager er der noget at se nærmere efter i Sommene. Spætter, der iler op ad Stammen eller hamrer paa de

torre Grene i Trætoppen, saa det runger gennem hele Skoven; Mejsler, der smutter om mellem Bladene og hænger i de yderste Spidser af Grenene. Vi kan maaske følge dem i Kikkert, hvor de bringer Føden hen til Ungerne i den hule Stub. Faar vi Blik henad en solbeskinnet Skovvej eller Brandlinie aabner der sig pludselig et helt nyt Jagtfelt. Solsorten smutter hastigt over Vejen, Rødkælken fanger Insekter paa Solpletterne, langt henne lusker maaske en Ræv over, eller en Hare piler langs ad Vejen. — Ved Kysten faar vi noget ud af de større eller mindre Andeflokke, der rolig ligger derude eller hastigt jager forbi, os med pibende Vingeslag. Vi skelner Troldanden med sin Nakketop, Hvinanden med den hvide Klat paa Kinden og alle de andre: Skallesluger, Ederfugl, Lappedykker og Tejst. Vi faar Rede paa, hvem vi har for os. Jagten mod Genstande paa stor Afstand kræver mindre Forsigtighed end paa

nært Hold, men man faar altid mest Udbytte, naar man er forsigtig. Mange Fugle søger straks Skjul, naar noget udsædvanligt visser sig. Ved Skovbrynet skal man ikke bryde ud paa Engen, ved Kysten søge Skjul af en Busk, et Skur eller en Marehalmstue, naar man fra Brinken vil se henover Vandfladen, over Marker søge frem langs Hegn eller en Kornmark og saa blive i Ly af disse skjulende Genstande, medens man „jager“. Man behøver ikke at gaa langt for at faa Brug for Kikkerten. Har man fra sit Vindue Udsigt over en Have, er her rig Lejlighed til at lære de graa Sangere og andre Smaafugle at kende, saa de bliver til de mange Arter, der hver især har sin særegne Dragt og sit specielle Væsen. Kikkerten bringer os nærmere til Fuglene, og den bør tages med paa alle Ture og nyttes, hvor der er Lejlighed.

Den er en enlig Vandrers — en ung Forskers gode Ven.

Viborg, September 1919.

P. Skovgaard.

Til venstre
Blishonens og
til højre
Lappedykkerens
Rede inde
imellem Rorene.

„Vibernes“ Hændelser.

Kassen fra København.

„Som jeg har sagt Borge, saa synes jeg ikke om, at du bliver ved med at have noget med dette Spejderi at gøre, jeg har endnu ikke faaet det ringeste Bevis for, at det har nogen som helst Fremtid for sig, og saa maa du huske paa, at jeg har tænkt mig, at du skulde være min Efterfølger heri Forretningen, som jeg kun har formaaet at bringe frem til det, den nu er ved et meget anstrengende Arbejde og ikke ved Dagdriveri, og hvis du ikke kan skaffe mig et virkeligt Bevis for den Bevægelses Berettigelse, saa maa du hellere tænke paa at slaa de Ideer ud af Hovedet.“

Samtalen fandt Sted i Hr. Knudsens Privatkonto, denne, der sidst havde talt, sad ved sit Skrivebord og var ved

at gennemgaa Dagens Post, den tiltalte var en høj, lyshaaret, kækt-udseende Dreng paa omkring fjorten Aar, han hed Borge og var Hr. Knudsens eneste Søn og desuden en af Byens ivrigste Spejdere og som saadan „Vibernes“ Korporal. I Øjeblikket var han beskæftiget med at se ud af Kontorvinduet; men han vilde dog ikke helt lade sin Spejderbevejstring i Stikken uden et Forsvar.

„Jo, Fader, jeg ved desværre godt, at der i Øjeblikket er saa mange Mennesker heri Middelfart, som ikke kan lide Spejderbevægelsen; men —“

En Banken paa Kontordøren afbrød ham.

„Kom ind,“ raabte Hr. Knudsen.

Det var Fabrikantens Fuldmægtig som traadte ind.

„Kassen med Juvelerne fra København er her Hr. Knudsen, skal den bringes herind?“

„Ja — og lad os faa den aabnet med det samme; men hvorfor er den ikke kommet før, det er jo over en Time siden, den skulde have været her?“

„Det kunde den ogsaa have været, hvis Vareautomobilen ikke var gaaet i Stykker undervejs fra Stationen, og det tog en Del Tid at faa den i Orden igen; Kassen har ikke lidt noget, Clausen & Co. har jo taget de sædvanlige Forsigtighedsregler, Forseglingen er ubeskadiget, saa der kan ikke være nogen Fare for Indholdet.“

Imidlertid havde Chaufføren Petersen og hans Medhjælper Hans bakset en tung Kasse ind over Dørtrinnet, den stod nu forsvarligt beslaaet med Jernbaand forsynet med Clausen & Co.s Segl midt i Kontoret, og Petersen begyndte at bearbejde den med et Brækjern — endelig var Laaget brækket fra, og Hr. Knudsen begyndte at fjerne Træulds-emballagen.

„Men hvad er dog det!“ udbrod han, for overst i Kassen kom en Mængde Murstensbrokker til Syne, — med skælvende Hænder rodede han videre — Kassen indeholdt kun Træuld og Murstensbrokker!

„Hvad i Alverden er dog dette her, der er jo ikke en eneste Juvel; men hvad mon det kan betyde, Seglene var jo fuldstændig ubeskadigede, da vi fik Kassen — saa maa det jo være sket i København!“

„Men det er jo umuligt, stammede den bestyrkede Fuldmægtig, her er Fakturaerne med en nøjagtig Fortegnelse over Kassens Indhold og desuden Clausens egen Garanti — De ved, at Hr. Clausen er Hæderligheden selv og en Mand med de strengeste Forretningsprincipper.“ Hr. Knudsen saa meget alvorlig ud, han betragtede skarpt sin Fuldmægtig og fra Fuldmægtigens gled hans Blik over Petersens og Hans alvorlige Ansigter.

„Der maa ikke komme et Ord ud om dette, forstaar De, jeg vil straks sætte mig i Forbindelse med Politiet, dette her er en overordentlig alvorlig Sag.“

Under alt dette havde de rent glemt Borges Nærværelse, han havde hidtil staaet og iagttaget Motorfærgen fra Snoghøj, der i Øjeblikket arbejdede sig frem midt i Bæltet; men da hans Fader gik hen til Telefonen, sprang han til de andres Forbavselse frem.

„Vent et Øjeblik Fader, du sagde for, at du ikke havde nogen Tiltro til Spejderne, lad „Viberne“ hjælpe dig her, saa kan vi maaske faa Lejlighed til at vise, at det vi lærer alligevel kan være til lidt Gavn!“

Petersen lo haanligt, og Borge trak sig rodmende tilbage, da hans Fader misfornøjet sagde til ham:

„Lad nu være med at spille dum, Borge, gaa nu hellere din Vej og lad være med at blande dig i Ting, du ikke har Forstand paa.“

Borge bed sig i Læben; men et Øjeblik efter forlod han smilende Kontoret.

„Vibernes“ Patrouillemede.

Ude ved Hindsgavls Godskontor „Adelerhus“, der hvor Vejen til Godset drejer ind i Skoven havde i Mandes Minde ligget et gammelt forfaldent Vognskur ubenyttet hen, dette havde „Viberne“ faaet, Kig paa, og da de stærkt manglede et Patrouillelokale, var de med en Del Mas endelig blevet de lykkelige Ejermænd af Skuret.

Det var som skabt til Patrouillelokale, „Viberne“ restaurerede det, d. v. s. de stoppede Hullerne i Taget, forsynede Gavlen med et Vindue og gav det hele en forsvarlig Omgang Maling, langs den ene Væg tømrede de nogle Hylder op, og herpaa anbragtes Patrouilleudrustningen, den anden Væg derimod var helliget den dekorative Kunst, her hang i broget Blanding: Amatørfotografier, Snesco, Buer og Kortskitser — altsammen noget, der gav et godt Indblik i Patrouillens daglige Arbejde.

Midten af „Hulen“ optoges af et primitivt Bord — en forhenværende Dør — og herom finder vi i Øjeblikket fem af Borges Patrouillekammerater, der mindst for tiende Gang utaalmodigt gennembladede et Nummer af „Vor Ungdom“.

„Hvor i Alverden bliver dog Borge af i Aften,“ udbrød endelig „Vibernes“ Forer, Willy, en stor, kæk Femtenaars-

dreng, „nu er Klokken halv syv, saa han er allerede tre Kvarter for sent paa den, du maa hellere stikke —, naa der har vi ham endelig“, i det samme for nemlig Borge ind ad Døren.

„Hør Dreng! ja undskyld, at jeg kommer saa sent, men jeg har haft en bestemt Grund til det, og naar I hører min Plan, haaber jeg ikke, at I har noget imod Forsinkelsen“.

„Vi sad netop og var ved at opgive det hele, — nu har vi jo spildt en hel Del af Tiden, og vi skal have planlagt en Tur paa Søndag; vi havde tænkt paa at tage op ad Røjkanten, men „Ørnene“ fra Strib har sendt os en Ud —“ „Hør nu et Øjeblik,“ afbrød Borge, „maa jeg faa Ordet lidt — ser I — I ved jo, at min Fader desværre har været paa Nakken af mig i den senere Tid, fordi han ikke har nogen Tiltro til Spejderbevægelsen — nu vil jeg morderlig nødig gore, hvad han ikke synes om; men nu tror jeg, at jeg har faaet en Chance til at bringe det i Orden“.

De andre bojede sig spændt ind over Bordet, og Borge fortalte om Eftermiddagens Hændelser paa hans Faders Kontor.

„Vi fik Kassen fra København,“ fortsatte han, „fra et meget anset Firma, og da Fader gjorde Opdagelsen, sendte han straks Bud efter Politiet, som straks kom og undersøgte Kassen; men de kunde hverken finde Begyndelse eller Slutning paa det hele; de mener, at Tyvene maa have aabnet Kassen undervejs, og have byttet Juvelerne om med Mursten, men Guderne maa vide, hvordan de skulde have gjort det, naar Seglene er ubeskadigede — og det kan Politiet selvfølgelig heller ikke faa ind i Hovedet; de hævder kun, at det maa være gjort i Jernbanevognen undervejs, skønt en af Firmaets meget betroede Mænd har ledsaget Kassen og ikke haft den af Syne undervejs, og han er villig til at aflægge Ed paa, at det er de samme Segl, der er paa Kassen nu som dem, den blev forseglet med i København, og alligevel holder Politiet fast paa deres Forklaring af Sagen“.

„Det maa da være nogle grinagtige Fyre, de Betjente,“ mente Skvat, der til daglig hed Erik Møller, men havde faaet sit Tilnavn paa Grund af sin

ringe Størrelse, han var Patrouillens eneste Rekrut; „men hvordan gik det med Kassen efter at din Faders Chauffør havde faaet den,“ spurgte han videre.

„Chaufføren er en Mand, som har været i Faders Tjeneste i over femten Aar, han hedder Petersen, og han lod Kassen anbringe i Bilen, hvilket Repræsentanten fra København ogsaa kan bevidne. Petersen satte straks Vognen i Gang, men et lille Stykke fra Stationen standsede den og var ikke til at faa af Stedet, det tog ham en Time tid at faa den i Orden igen, saa korte han lige til Værkstederne og fik Kassen ind i Faders Privatkonto, jeg var selv derinde og saa derfor ogsaa, at den kun indeholdt Mursten, da den blev aabnet. Saa var det, at jeg fik min Ide og foreslog Fader, at han skulde lade „Viberne“ finde ud af Sagen; men han sagde til mig, at jeg vist ikke var rigtig klog, og saa telefonerede han efter Politiet og — ja, nu har I faaet Historien.“

„Hvad mon din Fader nu vil gore?“

„Jeg tror nok, at han har sendt Bud efter en Opdager fra Odense; men ligemeget med det — kan I ikke se, at her er noget for os, nu kan vi vise Middelfart, hvad Spejderne er for nogle Fyre!“

„Du har spilleme Ret,“ udbrød Willy, „men hvad tror du din Fader siger til den Historie?“

„Jeg mener, at det var bedst om vi allesammen gik ind og talte med Fader, din og min Fader er jo gode Venner, saa hvis du taler fornuftigt med ham, giver han os sagtens Lov.“

„Viberne“ arbejder.

Hr. Knudsen blev ikke saa lidt overrasket, da hele Patrouillen med Willy i Spidsen blev vist ind i hans Kontor og i en Tone, der tydeligt viste hans Misfornøjelse over Besøget, spurgte han: „Naa, hvad vil I saa?“

Willy tog Ordet: „De maa endelig ikke være vred paa os Hr. Knudsen; men Borge har fortalt os om Juveltyveriet, og han har ogsaa fortalt, at De ikke sympatiserede med Spejdersagen, vi er imidlertid kommen for at bede Dem give os en Lejlighed til at vise, hvad vi kan lave, det eneste det drejer sig om, er om vi kunde faa Deres Tilladelse til at foretage en Undersøgelse i Juveltyveriet; maaske vi derved kunde

faa Lejlighed til at vise Middelfart, hvilken Nytte Spejdersagen kan have.“

Borges Fader hørte utaalmodigt efter med rynkede Bryn.

„Dette her kan ikke være noget for jer, Dreng, Politiet har faaet Sagen lagt i sine Hænder, jeg tvivler ikke paa, at I selv mener det godt; men — aah, forresten, der falder mig noget ind, jeg vil tage jer paa Ordet, kom med ind og se paa Kassen og lad os tale om Sagerne; ganske vist er det ikke rigtigt, at jeg giver efter for jer, men I skal faa Sagen overdraget paa den Betingelse, at Borge straks skal træde ud af jeres Korps, hvis I ikke løser Opgaven.“

„Hør engang, Dreng,“ sagde Willy, „Hr. Knudsen har Ret, vi Viber har siden Patrouillens Oprettelse udrettet langt mere end nogen anden Patrouille, nu staar vi overfor vores første virkelige Opgave, der skal vise om al vor Træning har nogen virkelig Værdi, eller om det hele kun er en Børnehav; vi er udfordrede, og nu skal vi finde en Løsning!“

Hr. Knudsen var begyndt at blive interesseret.

„Politiet mener, at der kun kan være to Muligheder, enten at Kassen i København er blevet forvekslet med en anden, eller ogsaa at den Mand, der havde Opsynet med den under Rejsen, har set sit Snit til paa en eller anden Maade at ombytte Indholdet.“

„Men der er en Ting du glemmer, Fader,“ udbrod Borge, „du husker ikke paa Automobiluheldet, desuden har jeg opdaget, at dette skete lige udenfor Chaufførens Bolig.“

„Jo, men du maa huske paa, at Petersen har været i min Tjeneste i over 15 Aar, saa hans Uskyld kan vi ikke tvivle om.“

„Naturligvis kan Bihuldet have været et Tilfælde, men det ser nu alligevel underlig ud, desuden siger du jo selv, at Politiet har mistænkt Claussen & Co.'s Mand, som af sit Firma garanteres for at være en ligesaa hæderlig Mand, som du vil gøre Petersen til.“

Hr. Knudsen indrømmede, at der kunde være noget i det, men foreslog, at de skulde undersøge Kassen.

„Vi maa have lagt en ordentlig Plan for det hele,“ foreslog Patrouilleforenen, „Skrat undersøger Emballagen, Borge

maa gennemgaa Murstenene, maaske vi kan finde ud af, hvorfra de stammer.“

Selv tog han fat paa Kassen, Laaget blev omhyggeligt undersøgt, pludseligt funkledede hans Øjne af Ivrighed, han lagde Laaget ned paa Gulvet og satte sin Fod midt paa det, og da han tog fat i Kanten, gik det i to Dele, der havde været meget nøjagtigt sammenpassede.

„Se her, her har vi noget grinagtigt, dette har været skaaret ud med en Stiksav og er bagefter limet fast igen — det er forresten gjort morderligt godt!“

I det samme kom et triumferende Raab fra Borge.

„Se paa denne Stump har vi vort eget Teglværks Fabrikmærke, Stenene stammer altsaa her fra Byen og her er et Hjørne af et Brev, mon vi ikke kan finde ud af, hvad Meningen med det er.“

*vil sende Drengen
Toget, som kommer
Hr. 8.15 i Aften
giv ham
Toget og
Salemie
saa skal*

„Dette her er glimrende, det er i Grunden underligt, at Politiet ikke har foretaget en nærmere Undersøgelse af de Ting der, og Laaget har de heller ikke lagt Mærke til.“

„Aah, det er kun, fordi Politiet ikke driver Spejdersport,“ mente Willy, men det kan jo heller ikke nytte, at vi allerede spiller overlegne, se engang paa dette Papir.

Det vil altsaa sige, at en eller anden skal træffe en Dreng ved Ottetoget i Aften og give ham noget i Bytte for noget andet. Klokken er nu tyve Minutter i otte, du Borge løber vist hurtigst, du kommer til at stikke ned til Stationen og prøve paa, om du kan faa noget mere ud af de Oplysninger vi har, men skynd dig.“

Borge for ned ad Gaden som et Lyn, men under Lobet spekulerede han stadig paa Løsningen af Tyveriproblemet,

der kunde ikke være nogen Tvivl om, at Chaufføren var den skyldige, mente han — kunde det forresten ikke være ham, der skulde møde Drengen ved Toget? — naa, han kunde jo se indenfor hos Petersen, naar han kom forbi dennes Bopæl. Da han nærmede sig Huset, sagtede han Farten og skulde netop til at aabne Døren, da en Mand i stor Regnfrakke og med blod Hat trukket ned over Øjnene, netop gik ud af den, under Armen havde han en stor brun Papirspakke.

„God Aften, Petersen,“ udbrod Borge i en tilsyneladende overrasket Tone, „skal De her ned ad?“

Mørket skjulte det ærgerlige Udtryk, der gled henover Petersens Ansigt, da han opdagede, at det var hans Principals Son, der hilste paa ham, derfor kunde han heller ikke godt undlade at gengælde den.

„Jeg skal ud og træffe nogen; men hvad gør du her paa denne Tid af Aftenen, tror du ikke, at dine Kammerater venter paa dig? — jeg skal forresten til Stationen.“ „Det var udmærket, saa kan vi maaske følges ad, for det skal jeg ogsaa!“

„Ja - a - men —“

Han afbrød sig selv, og naar vi skal sige Sandheden, saa var denne Hændelse det sidste han havde ønsket, men han vilde ikke lade sin egen private Mening — som Borge vilde have givet meget for at kende — komme frem; det næste, han imidlertid sagde, virkede ligefrem forbløffende paa Borge.

„Hør engang, Borge! — er det ikke Spejderdreng du er? — og er der ikke noget om, at en Spejder skal hjælpe andre, hvor han kan komme til det?“

„Naturligvis,“ svarede Borge, der gik og undrede sig over, hvad han mente.

„Saa var der en Tjeneste, jeg morderlig gerne vilde have dig til at gøre mig, jeg skulde ned til otte Toget for at tale med min Sosters Son, der er med det. Denne Pakke skulde han have med til hende, han har vist ogsaa en Pakke til mig, og naar du nu alligevel skal til Stationen, vil du saa ikke se at faa fat paa Tom og faa hans Pakke og give ham denne her, saa slipper jeg for at gaa derned, du kan faa et Par Ord med om det og saa forresten hilse fra mig.“

Manden talte som i fuld Fortrolighed og uden den ringeste Tøven.

„Jo, det vil jeg forfærdelig gerne, giv mig kun Brevet.“

Petersen gennemrodede sine Lommer og halede et Stykke Ppapir og en noget krollet Konvolut frem, han kradse et Par Ord ned og lukkede Brevet.

„Maaske du saa vil lægge den anden Pakke herind paa Tilbagevejen, men du maa vist skynde dig, for Toget holder ikke ret længe, og min Nevo tager med direkte til Odense, du kan kende ham paa, at han er rødhaaret, — naa Tak skal du ha', god Nat!“

Borge havde faaet Pakken og ilede videre mod Stationen, medens Petersen med et Smil blev staaende og fulgte ham med Øjnene, til han var forsvundet.

„Det var nu en god Ide, — det er da godt, at man forstaar, at sætte Drengene i Arbejde — Spejder! Ho-ho — Tom skal nok give ham Spejder!“

Borges Hjerne arbejdede, han tænkte paa den mærkelige Vending, Sagen havde taget, han var meget opsat paa at faa at vide, hvori Pakkens Indhold bestod, og et Øjeblik var han ved at vende om for at kunne tage de andre med paa Raad eller maaske give sin Fader Pakken, men han kom hurtigt i Tanker om, at det ogsaa vilde være hensigtsmæssigt at sikre sig den Pakke, der var med Toget.

Da han naaede Stationen, var Klokkeren tolv Minutter over otte, og næppe var han kommet ud paa Perronen, før Toget buldrede ind. Hans skarpe Øje opdagede hurtigt en Dreng, paa hvem Signalementet kunde passe, desuden lænede Drengen sig søgende ud af Kupéinduet.

„Er det dig som skal tale med Chauffør Petersen,“ spurgte han Drengen, der stirrede ransagende paa ham.

„Hvad kommer det i Grunden dig ved?“

„Hov, hov — jo, ser du, hvis det er dig, saa har jeg nemlig et Brev til dig fra Hr. Petersen.“

Drengen brækkede Brevet og gennemlæste det,

„Naa, det ser ud til at være rigtigt, stik mig saa den Pakke, du har, saa skal du faa denne her,“ sagde han efter at han havde læst Brevet og viste nu Borge en lang, smal Pakke.

Borge tovede, men med en Hurtighed, der fuldstændig overrumplede ham, snappede Drengen Pakken og forsvandt nedad Gennemgangen. Borge var imidlertid hurtig i Vendingen, han rev Kupédøren op og for ind i Vognen, hvor han lob paa en Konduktor.

„Naada, hvad er det, du laver her?“

„Der er en Dreng med Toget, som jeg skal have fat paa, han har stjaalet en Pakke fra mig, og —“

„Naa, jeg kan se, at du er Spejder, det er min Son ogsaa, nu skal jeg hjælpe dig, hvor stak han mon hen?“

Borge for hen til Gennemgangen lige tidsnok til at se Drengen forsvinde, ud af den modsatte Dør, og uden at give nogen nærmere Forklaring optog Borge straks Forfølgelsen.

Drengen, der aabenbart stolede paa, at han var sluppet bort fra Borge, og at denne vilde spille sin Tid med at gennemsnøge Toget, gav sig derfor god Tid og slentrede roligt ud paa Gaden, Borge naaede ham derfor hurtigt.

„Halloj!“ raabte han, idet han for hen paa Siden af Drengen, „jeg maa have at vide, hvad du har i den Pakke der.“

Drengen, der blev hundeangst, lod Pakken falde og søgte at slippe bort, men Borge havde ikke lært Ju-jitsu for ingenting, saa et Øjeblik efter laa Drengen paa Jorden ved Siden af sin Pakke, og det var med en hvis Stolthed, at Borge afleverede ham til en tililende Betjent.

„Vil De tage Dem af denne Dreng, Betjent! Han har været med til et Tyveri, og jeg skal nok staa inde for, at det forholder sig rigtigt.“

Betjenten tog Borges Meddelelse for gode Varer og halede af med den ulykkelige Dreng, der maatte følge med hen til Hr. Knudsens Bolig, hvor hele Optoget med Borge i Spidsen blev modtaget med den største Forbavselse hos Hr. Knudsen og de ventende „Vibere.“

Efter at Borge havde fortalt dem, hvad der var sket paa Banegaarden, aabnede hans Fader paa sit eget Answer de to Pakker; den ene viste sig at indeholde alle Juvelerne; medens den anden — den Pakke, den rødhaarede Dreng havde haft med — indeholdt ni Tusinde Kroner i Seddelpenge.

„Hor forresten,“ udbrod Borge, Drengen har i en af sine Lommer et Brev

fra Petersen, vi maa vist hellere se, hvad der staar i det!“

Drengens Lommer blev gennemrodet, og efter et Øjebliks Søgning var Papiret fundet; det indeholdt følgende Meddelelse:

„Se at faa fat paa den Pakke, som Spejderen, der giver dig dette, har. Lad være med at give ham din Pakke; prøv paa, om du kan slippe væk fra ham og kom saa straks hen til mig. I øvrigt maa du ikke foretage dig noget i Sagen.“

Resten af Historien er snart fortalt. Petersen blev arresteret og aflagde straks fuld Bekendelse; det viste sig, at han allerede i længere Tid havde syslet med Tanker om at aabne Juvelforsendelsen, han havde saa under Transporten lavet Motoruheldet udenfor sit eget Hjem, og medens hans Medskyldige Hans lod, som han laa og reparerede Vognen, krøb Petersen ind i denne og fjernede med en Stiksav en Del af Laaget, hvorved han blev i Stand til at erstatte Juvelerne med Mursten.

Den rødhaarede Dreng viste sig at være „ansat“ hos en Hæler i København og var beskæftiget ved dennes „Filial“ i Odense.

I Løbet af et Øjeblik var Rygterne om „Vibernes“ Bedrift ude over Byen, Hr. Knudsen selv holdt en Tale for dem, hvori han udtalte sin Beundring over den Maade, de havde klaret Grejerne paa, „og — fortsatte han, jeg hørte jeres Patrouillefører foreslaa,“ at I skulde lave jeres Patrouille til den bedste i hele Landet — jeg vil tage jer paa Ordet, for jeg kunde nemlig have Lyst til at se, om I ogsaa kunde klare nogle Opgaver, der var sværere, end den I lige har løst, jeg vil foreslaa, at I for Eksempel løser endnu fem Opgaver paa den Betingelse, at ikke alene jeg selv vil tro paa Spejderbevægelsens Betydning, men samtidig forpligter mig til at faa en hel Del andre Mennesker til det samme.

„Jeg vil saa yderligere have en særlig Overraskelse til —, naa det kan I faa at vide en anden Gang.“

Maaske vi senere skal høre mere om „Vibernes“ Bedrifter.

Altmuligmands-Præmieopgave.

Jo — det er et Kødben. Kunde det ikke tænkes, at en snild og opfindsom Spejder kunde faa et eller andet ud af et Kødben. Vi stiller Opgaven fuldstændig fri — der maa benyttes et hvilket som helst Kødben, stort eller lille, af Dyr eller Fugl. Der maa benyttes ethvert Stykke Værktøj til Udførelsen,

men som sædvanlig er det navnlig Ideen, der er det vigtigste.

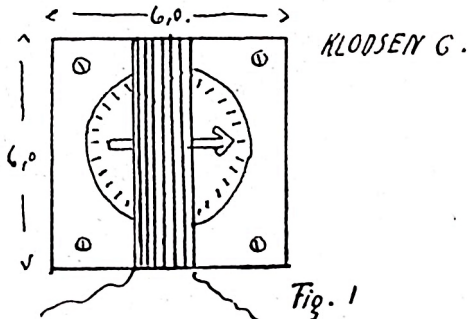
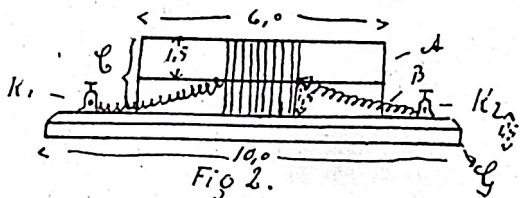
Indtil 20. Oktober modtager Redaktionen de indsendte Løsninger. Den bedste præmieres med en Anvisning paa 10 Kr. I December Nr. omtales Løsningernes af denne Opgave. Ønskes det indsendte returneret, maa Pakkeporto vedlægges.

Et hjemmelavet Galvanoskop.

Ved Prøvning af Elementer og Ledningssystemer kan det ofte være nødvendigt at anvende et fintmærkende Galvanoskop, en Strømvise.

En saadan Strømvise laves bedst og billigst af et Spejderkompass, lidt Ledningstraad og et Stykke Træ. I en Træklods A, ca. 6 cm i Kvadrat og 1,5 cm tyk, bores et Hul, svarende til Kompassets Størrelse. Denne Klods fastgøres til et Stykke Træ B, ligeledes $6 \times 6 \times 1,5$ cm, og i det samlede Stykke presses Kompasset fast. Nu bevikles hele Stykket C, som vist paa Fig., med ca. 2 m 0,8 mm tyk, bomuldsomspunden Kobbertraad, hvis Ender man lader rage ca. 10 cm frem. Derefter skrues Stykket C paa et pænt faset Grundbrædt G, ca. $10 \times 10 \times 1,5$ cm, hvori der med et Stemmjern er lavet en passende Uddybning til Beviklingen. Dennes to ledige Ender vikles op til smaa Spiraler, der føres hen til Klemkruerne K_1 og K_2 . Hele Apparatet kan derefter ferniseres.

Vil man nu prove et Element, forbindes dettes Poler med hver sin Klemkrue. Naalen vil da gøre Udslag, saafremt den for Brugen stilles parallelt med Beviklingen i Retningen Nord—Syd.

Raske, vaagne Folk.

D. 4. Septb. 1919.

Kommandør Th. Topsøe-Jensen, -
A. F. Ibsensvej 16, Hellerup.

Til Spejderkorpsen,
København.

Axel Dølleris.
Tilkendt Bronzekors for Livredning.
Thisted, 9/7 1919.

Thisted Spejderkorps.

Jeg undlader ikke at meddele Korpsen, at den Resoluthed og Uforfærdethed, hvormed Axel Dølleris i Søndags reddede min 7 Aar gamle Søn Gunner fra at drukne, i høj Grad fortjener Anerkendelse ogsaa fra Korpsens Side.

Han og Gunner var alene ude ved Baadene, som laa ved Enden af den lange Bro ved Ishøj, og hvert Sekund var derfor kostbart. Saavidt jeg kan forstaa kom Gunner slet ikke op, og Axel maatte derfor dykke efter ham. Uden Spræl og uden at raabe om Hjælp sprang han straks ud efter Gunner og bragte saavel ham som sig selv op og i Land, uden at vi og de andre Folk, der laa i Græsset ved Stranden, anede noget om Episoden, før begge Drengene dyngvaade kom i Land. Ingen voksen Mand kunde have handlet mere resolut og kæk, end Axel gjorde.

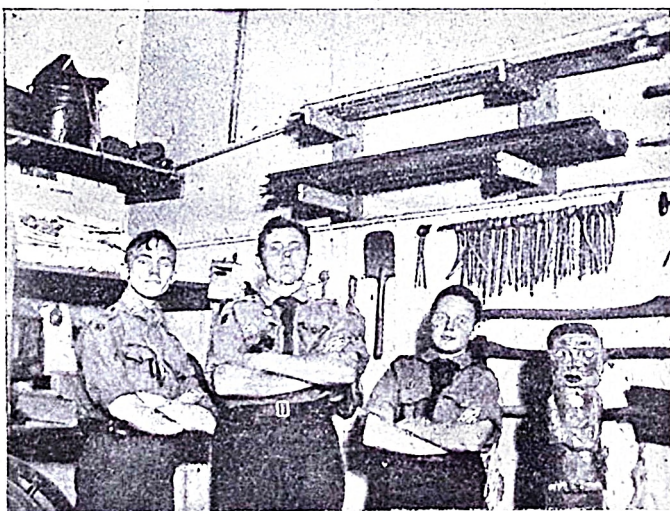
Sign. Billeskov Jansen,
Overretssagfører.

Paul Østrup-Nielsen.
Patrouillefører i Absalons Trop. Tilkendt Medaljen for behjertet Daad.

duite, han ved den Lejlighed har udvist, til Korpsens Kundskab, og jeg beder samtidig om medfølgende Brev maa blive ham overleveret.
Sign. Th. Topsøe-Jensen.

Jeg har ment, at det var rigtigt at bringe den udmærkede Kon-

Fra venstre til højre: Bistrup, Prior, Thygesen, alle 3 tilkendt Medaljen for behjertet Daad. Yderst til højre Troppens Totem „Ginungagap“.

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN, FREDERIKSBERGGADE 31.
Elegant Udførelse. Telefon 8050. Rimelige Priser.

Københavns Brandvæsens
Brandinspektør.

København, d. 22. Juni 1919.

Det danske Spejderkorps.

Herved tillader jeg mig at indstille, at der tildeles Spejderne

Svend Aage Bistrup,

Viggo Prior og

Svend Thygesen,

alle af 5te Østerbrotrop, en Anerkendelse for deres raske og gode Redningsarbejde ved Branden i Kaserne- og Magasinbygningen paa Christiani Qvinti Lynetten Søndag den 22. Juni 1919. De laa med en Baad i Nærheden og gik straks i Land, da de opdagede, at det

røg ud af Taget. De tog med det samme fat paa Redning af Bohavet og gennemførte en stor Del af denne. Deres Arbejde var præget af Energi og Omtanke, og de var efter Brandvæsenets Ankomst utrættelig i at gøre sig nyttige. De tog praktisk og fornuftigt paa alt, hvad de havde med at gøre, og deres Arbejde gik lige saa stilfærdigt, som det gik hurtigt. De fremkaldte Sympati hos alle, der saa dem i Arbejde, og der lød adskillige rosende Udtalelser om de vaagne og raske Spejdergutter.

Sign: Povl Vinding.

1. Vesterbro Trop.

Med Tropsfører, stud. jur. *Tage Carstensen*s Afgang fra den aktive Ledelse af 1. Vesterbro-Trop mister Korpsen en af dets bedste Førere.

Jeg, der har kendt adskillige Førere gennem Aarene, har endnu aldrig set een, der som *Tage Carstensen* forstod at sætte Fart og Energi over en Øvelse, over en Lejr, og sidst og aller vigtigst over en af Drengene, hvis denne skulde begynde at tabe Farten i sin daglige Dont.

Det bedste Bevis, man kan faa for *Tage Carstensen*s Dygtighed som Fører, er den Samling gamle Gutter, som han forstod at holde til Ilden, og derfor er det ogsaa, at hans Trop er som den er.

Men mest tror jeg nok, vi gamle vil savne Dig, thi Du forstod at vinde vor Fortrolighed; man var aldrig bange for at fortælle Dig noget. Jeg tror derfor rolig, jeg kan sige dig, at det, at Du er blevet udnævnt til Ærestroppsfører vil sige, at Du altid vil staa for os gamle som det Maal, vi vil arbejde henimod, nemlig at blive den Fører, der fuldt ud forstod „to catch the boy and make the man.“

M. E. Kragh.

SPEJDERKORPSET

Korpskontoret Nørregade 14 er aabent fra 12—5½

Fabrikant, Kaptajn *P. Ernst Andersen*, Københavns Divisionens nye Chef er født i Frederiksborg den 9/8 1878. Blev 1901 Farmaceutisk Kandidat og har siden 1908 været Indehaver af Konserverfabrikken „Fabrikken Util“ paa Amager. Fabrikant A., der under hele Sikringsperioden har været indkaldt

til Militærtjeneste som Løjtnant ved Feltartilleriet, blev i 1918 udnævnt til Kaptajn af Reserven. Indenfor Spejderkorpsen har den nye Divisionschef en Tid lang staaet som Præsidiemedlem for Københavns Divisionen og har ved Siden heraf i det sidste halve Aar fungeret som Stabschef hos Spejderchefen.

TELTE

vandtæt imprægneret

Teltdug

amerikansk Armyduck

J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6631

3. Østerbro Trop.

Troppen har deltaget med 12 Mand i Korpsleiren, desuden har 1. og 3. Patrulje haft Patruljelejr henholdsvis i Gilleleje og Jægerspris. 1. Ptr. havde Lejlighed til at hjælpe ved en natlig Ildebrand i Aggebo og blev meget rosende omtalt i de stedlige Aviser.

Den 7. September var der Tropstur til Hareskov.

Leverandør til

Københavns Div.

Til Konfirmationen!

Bemærk omstaaende Annonce (Bagsiden) fra
Konditor

Thorv. Jensens Eftfl.

Ernst Schlenzig.

Hellerup. Hellerup.

*Hellerup-Spejdernes Barber & Frisør
bor Strandvej 189 — Tlf. Hellerup 879y*

*Barbersalonen „Elegant“
er Hellerups første Barbersalon.*

*Specialitet:
Ansigtssmassage
Hovedmassage
Rational Behandling mod Haaraffald*

Hellerup.

Bogtrykarbejde

til gængse Priser leverer

Hellerup Bogtrykkeri

Kommunens ældste Bogtrykkeri

(Indehaver: Johan Henriksen)

Hellerupvej gennem Porten Nr. 8

Tlf. Hellerup 334

sen. — Som Forere er, foruden de gammelkendte, tiltraadt Kommune-lærerne Carl Larsen og Erik Wiberg.

I Øjeblikket tæller Troppen, der snart er 1/2 Aar gammel, foruden Forerne, 38 Spejdere, fordelt i 5 Patruljer. Der er 1 første Klasses og 11 anden Klasses Spejdere, og i Troppen tæller man 32 Duelighedstegn. Troppen udgiver sit eget trykte Maanedssblad „Spejderen“, redigeret af Tropsføreren.

Frederiksborg Division.

Den nye Divisionschef for Frederiksborg Division, Prmlt. Jessen.

AXEL VELDEN

Prima

Chesterfield-Lædermøbler
og engelske do. med Gobelinstof.

Specialitet: Overpolstrede Møbler.

Hovedforretning:

Strandvej 187. — Telf. Hellerup 75

Stort Lager og Udstilling

af Egetræs- og polerede Møbler

Strandparksvej 11. Telf. Hellerup 2064 x

NB! Ompolstring af Møbler, samt Markiser og Dekorationsarbejder anbefales.

== Altid det nyeste for Sæsonen! ==

Hovedforretningens Priser.

Strandvej 163. **ILLUM.** Telf. Hell. 324. 692.

Sydsjællandske Division.**1. Vordingborg.**

Troppen havde fra den 29. Juli til den 5. August Sommerlejr; Troppen rejste med Toget fra Vordingborg til Roskilde, hvorfra Turen gik ad Nord-sjælland til, forbi Furesøen til Hillerød, hvor Spejderne besøgte Frederiksborg Slot, derpaa drog Troppen videre Nord paa, forbi Esrom Sø og kom tilsidst til Helsingør, hvorfra Turen gik hjemad med Toget.

Maden, som Spejderne selv skiftetvis lavede, var upaaklagelig, særlig Vandgrøden om Morgenens spistes med god Appetit.

Vejret var daarligt paa Turen, men Humor manglede Drengene ikke.

F.

1. Næstved

har siden sidst arbejdet saaledes:

Øvelser hveranden Søndag, dels For-

middags-, dels Haldagsøvelser. Trops-møde en Gang hver Maaned med Teori, Foredrag, Diskussion o. s. v. Foruden disse officielle Sammenkomster har Patruljerne paa egen Haand trænet til anden Klasses Proven, som alle skal have bestaaet inden „Sæsonen“s Ud-gang.

I Dagene fra 26. Juli til 2. August havde Troppen sin Sommerlejr ved Petersgaard ved Kallehave, hvor Ejer-inden, Frk. Suhr, velvilligst havde stillet Lejrplads til Raadighed. Lejren for-løb paa rigtig „Spejdermanér“ og paa bedste Maade. Endvidere har vi haft et Par „week-end“-Ture med tilsluttende Natmanøvre, ligesom vi har foranstaltet 2 Konkurrencer for Spejderne.

Tropsraadet, der lige er dannet, be-staar af: D'Hrr. Boghandler E. Larsen-Demuth, Byrådsmedlem, Købmand Fr. Brandt og Overretssagfører M. Mathie-

Den nye Divisionschef er Spej-der fra 1910 — først i 3. By og fra 1913 i 5. Ø., med hvilken Trop han deltog i Kalølejreren. I 1912 var han med i Stockholm til V Olympiade og har siden — kun afbrudt af Rekruttiden i Odense — været Spejder i 5. Ø. T., indtil han i Fjor blev dens Fører.

Prmt. E. Wissum.

Hertug Knuds Divisions Lejr.

Den 10. Juli drog St. Jorgens Tropp af Sted til Trelle Næs, hvor den skulde ligge i 8 Dage; Ugedagen efter fulgte Absalons Tropp, og den 18. oprettedes Divisionslejren ved Fakkegrav paa Rosenvold ved Vejle Fjord. Foruden Kobenhavnerne var her stødte 7 Horsensdrengene til. I Lejren deltog ialt 70 Spejdere, den varede til den 26. s. M. Dagsordenen var følgende:

- Kl. 7 Reveille, Morgentoilette m. m.
- 7³⁰ Morgenbon, Renlighedssparade.
- 8 Flagparade, Messe, Morgenmad (Grød).
- 9¹⁵ Øvelse.
- 11 Badning.
- 12³⁰ Middag.
- 2 Øvelse.
- 6 Aftensmad (The og Smørrebrød), Fritid, Lejrbaal.
- 11 Retræte.

Om Formiddagen havde vi Patruljeøvelse med Træning til Prover m. m., om Eftermiddagen fortrinsvis Tropp- og Divisionsøvelser.

Brug kun

Vegetariske Retter i Daaser, fortrinlig i Smag, billigt i Brug.

Alt i Konserver- og tørrede Frugter føres.

..... „SANA“ .....

Telf. 5650, Skindergade 28

Hertug Knud Divisionen.

Den nye Chef for Hertug Knuds Division, der er født i København 3/6 1896, blev Student fra Metropolitanskolen i 1914 og valgte derefter Officersvejen. Efter Afgangsproven fra Officersskolens næstældste Klasse fik han tildelt H. M. Kongens Æressabel.

Han er ikke nogen ny Mand

iblandt os, idet han allerede blev Spejder i August 1910 og derefter jævnt avancerede til Assistent, inden han i 1914 for en Tid maatte trække sig tilbage. paa Grund af sin militære Uddannelse.

Sidst har han været Stabschef i H. K. D. siden dens Oprettelse i 1918.

Polseleg paa Rundholt.

Paa Lejrens sidste Dag holdt vi en Opvisning for Egnens Folk, der overværedes af 80—100 Tilskuere.

Omkostningerne for Lejren var vi levede glimrende — pr. Spejder:

Kost pr. Dag	1,15
Rejse ialt	8,40
Materiel m. m. ialt	2,20

(Halvdelen af Spejderne laa i lejrede Telte).

Det er simpelt hen umuligt at drage en enkelt Ting frem blandt alle de Minder, Lejren har efterladt, men skal jeg nævne noget, saa lad det da være dette:

Stedet var vidunderlig smukt, Terrænet glimrende til Øvelse.

Da „St. Thomas“ om Onsdagen med Sonderjyder om Bord stod ind gennem Vejle Fjord, stod vi opstillet til Parade for dem, kippede med Flaget og sang „Der er et yndigt Land“.

Matmanövren Torsdag—Fredag hører til dem, der vil huskes.

Og til Slut de to Ting, der dog var bedst — den hellige Messe og Lejrbaalene.

E. Wissum.

„St. Jorgens Kirke“ paa Trelle Næs.

Midtjyske Division.

Søndag den 14. Septbr. afholdt Aarhus-Kolonnen paa Rytterkasernens store Ridebane en stor Agitations Opvisning med følgende Program.

1. Indmarche.
2. Hurtig Teltslagning.
3. a) Stokkeslag.
b) Signalering.
c) Selvforbinding.
d) Splejsning.
4. En Kalestrofe. (Ambulanceopgave).
5. Den i et Hjørne af Ridebanen indrettede *Monsterlejr* beses. Her demonstreres Kogning og Bagning, Madrasvævning, Stopning og Lapping. Forskellige Altmuligmandsopgaver, en feltmæssig pakket Rygsæk, Ambulance- og Værktøjskasser, Patruljekærter etc. er fremstillet til Beskuelse.
6. Haandbold.
7. Et Overfald.
8. Afslutning. Tale af Chefen for Midtjyske Division Kaptajn Torry Gredsted.

Opvisningen var overværet af mange interesserede Tilskuere og indbragte i Entré alene ca. 800 Kroner. Der var oprettet et Bureau som modtog Indmeldelse af Rekrutter og passive Medlemmer, og Resultatet var overmaade godt. De tre Aarhusroppe er nu bleven til 5. Som Fører for 4. Aarhus Trop er udnævnt Fritzsche, tidligere Fører for Sospjeldertroppen og for 5. tidligere Assistent ved den fra Hinds-gavllejren kendte 3. Aarhus, J. Präem.

Kendte Aarhus Firmaer.

Spejdere køb Deres
Musikinstrumenter
hos
A. Rasmussen & Co.,
Tlf. 1230. Clemensbro, Aarhus. Tlf. 1230.

NEYE'S

Udsalg,
„Rømerhus“,
Aarhus.

Rygsække.
Kr. 2,50—12,00.

Marie Christensens
Konditori og Thesalon.
Borgporten. - Telefon 1939.

Sportsartikler.

ALFRED BUUS' EFTFL.,
Ryesgade 2, Aarhus.
Telefon 4917-4918.

Største Udvalg FOTOARTIKLER.

MIMOSA.

St. Torv 5. Aarhus. Tlf. 411.

Den folkelige Forsamlingsbygning,
(Østergades Hotel),
Telef. 448, Aarhus, Telef. 448,
anbefales.

Spejdertørst
slukkes bedst med
Thors Mineralvand.

Fabrikant: Premierlojtmant **Thorsen.**
Tlf. 527. Aarhus. Tlf. 527.

A. Muchitsch,
Pelsvare- & Hattemagasin.

Vestergade 7. - Telefon 932.

Aarhus.

Fra Aarhuskolonnens Opvisning.
„Araberne“ parat til at rykke ind paa
Scenen for at deltage i Opvisningens
store Film.

Kendte Horsens Firmaer.

Harald Rix.

Spiller De

Tennis, Kricket eller Kroket og mangler, hvad dertil hører. køber De bedst og billigst hos

Lago Nørgaard,

Tlf. 362. Smedegade 24. Tlf. 352.

Tennisboldte, Kricketboldte, Guttaperka og massive Boldte og Net, iøvrigt alle Sportsartikler.

Direkte Import.

S. C. KRAUL.

Akt til Fotografering henhørende.
Søndergade 42. — Horsens.

Brug
Aggerbeck's
Sæber.

Kendte Silkeborg Firmaer.

**Christiansens
Konditori**
Vestergade 35 - Silkeborg
anbefaler
hyggelige Lokaler - hurtig Servering

Telef. 264.

Telef. 264.

Fyens Division.

1. Assens.

Troppens Fører, Kommunalærer Simon Skadhauge, er traadt tilbage. Som fung. Tropsfører virker Kontorist K. Wraae-Jespersen.

1. Bogenøse.

Troppen er i god Fremgang. Den tæller 36 Mand + 10 Mand i Skamby-Patruljen. Efter hele dens sikre Arbejds-metode at domme vil den, skont endnu ikke eet Aar gammel, snart kunne regnes blandt de bedste i Divisionen.

Odense Kolonne.

Kolonnen har straks efter Sommerferiens Ophor paabegyndt Arbejdet i det samme Spor som for Ferien, med week-end Lejre i Massevis.

2. Trop er paa Grund af Mangel paa Førere delt imellem 1. og 3. Trop. Den 6.—7. September var der Lejr ved Sdr. Næraa sammen med 1. Svendborg og 1. Sdr. Næraa Trop. Søndag den 7. holdtes der en større Øvelse i Terrainet omkring Sdr. Næraa. Turen, som ledes af Tropsfører, Lærer Junge, Odense 3. Trop, var meget vellykket.

Nørrejske Division.

Kaptajn Helge Bennike.

Den nye Divisionschef for Nørrejske Division er født den 11/1 1886 i København.

Under sit Ophold i Odense, hvor han forrettede Tjeneste som Premierløjtnant fra 1906—1913, oprettede han den daværende „Odense-Division“, hvis Fører han var, indtil han ved Forsættelse til Generalstaben rejste bort fra Byen. Under sin Tjeneste ved Generalstaben kastede Premierløjtnanten sig med Iver over Arbejdet med de frivillige Korps, idet han i en Arrække var Skoleforstander først ved Kongens Livjægerkorps, senere ved Akademisk Skyttekorps. I Sommeren 1917 ledede han den første Korpslejr paa Akademisk Skyttekorps Ejendom: Høje Sandbjerg. Fra Maj dette Aar overtog Kaptajnen 1. Viborg Trop og fra 1. August Divisionen.

1. Aarhus's landskendte Æbleskiver ser Dagens Lys under Mesterkokken Svend Holms Kommando. — Fra Aarhuskolonnens Opvisning.

Kendte Hobro Firmaer.

A. KIBSGAARD MIKKELSEN
MUSIK- OG BOGHANDEL
HOBRO

Fedeverer, Konserves og Ost.
Th. Nygaard.

Husk Musikhuset i Hobro.
Tlf. 312. K. K. Andreasen.

Fest- og Lejlighedsgaver

Brdr. Nielsen,
Juvelerere og Guldsmede.

Chr. Grønkjær.
Blomster- og Kranseforretning.
Telef. 205. Hobro. Telef. 205.

Solide Rygsække
anbefales.
Fr. Buhl, Hobro.

Hobro Cyklelager.
Fr. Mikkelsen.

Møbel- og Ligkistelageret,
bedes erindret. Telf. 250.
A. P. JENSEN.

Spisechocolader

i stort Udvalg.
Fr. Thustrup.

Thisted Spejderne.

„Spejdernes Magasin“ har fra „en gammel Spejder“ modtaget en overstrømmende Ros af Thisted Spejderne for deres kvikke og dygtige Arbejde under Afspærring ved den store Kaproning i Thisted. En af de smaa Mønstre, Axel Kjeldgaard, hostede megen

Anerkendelse ved resolut at springe paa Hovedet i Vandet efter en Straahat, som af Blæsten blev ført ud paa de vildene Vover og drev rask afsted. Men Axel var hurtigere end Blæsten og reddede under Tilskuernes Jubel Hatten fra Undergang og satte den paa Hovedet, da han atter vadede mod Land. Han „odelagde sin Klok“, men gjorde en fiks good turn.

Kendte Aalborg Firmaer.

Præmier og Gevinster

Guld-, Sølv- og Elektropletvarer
faas bedst hos
P. Ørsnes Enke & Søn A/S.
Nytorg 1. Aalborg.

Cykleforretningen „Grand“.

Cykler. — Cykledele.
Eneforhdl. af Fodboldstøvlen „Victoria“.
Model af Træneren Krigsmann.
Indsend Ordre til Vesterbro 1.
Telefon 1253. Telefon 1253.

Johannes Neye,

Aalborg.
Stærke Rygsække.
Thermosflasker.
— Spejderbælter. —

Kendte Randers Firmaer.

H. F. Christiansen.

Telf. 567. Stort Udvalg i Telf. 567.
Cykler - Cykledele - Gummi.
Alle Reparationer udføres.
Vestergade. - Randers.

Harder & Grundtvig

==== Randers ====

Patentbureau for Raab.

Patent Nr. 11.
Tilhører Kolding Trop.
Fremad! Op!
Kolding Trop.

Patent Nr. 12.
Tilhører Silkeborg Trop.
Opmærksomhedsraab: Huædalbal.
Kort Pavse.

Gør Deres Indkøb af Beklædningsgenstande

til Sportsbrug i
Engelsk Herre-Magasin,
Viborg.

Koldt eller hedt
vi er beredt!

Opmærksomhedsraabet har en særlig Betydning, som kun 1. Silkeborg kender.

Patent Nr. 13.
Tilhører Herning Trop.
Spejder gaa paa,
selv om I er smaa,
ovenover Skyerne er Himlen altid blaa.

Sp. De bedes venligst give mig nogle Oplysninger om de saakaldte Bæltmærker eller Løbebælteplader for Fodsport. Hvorledes man kan erhverve dem; hvem der kan erhverve, samt hvorledes Kontrollen skal være.

Egmond Hvid,
Skovgade 20, Thisted.

Sv. Prov [en Henvendelse til Hellerup Divisionen, Hellerup Gymnasium.

Sp. 1. Hvorfor var der ingen Hurtigsynsleg ved Olympiaden? Der stod dog Hurtig- og Fjernsynsleg i Programmet.

- 2. Af hvilken Grund hilser K. F. U. M. og F. D. F. og de gule Spejdere ikke indbyrdes paa en eller anden Maade, naar de mødes? Det forekommer mig, at det dog var saaledes i gammel Tid. Kunde der i alle Tilfælde ikke gores noget for det, da det dog er underligt, at disse, som kommer saa meget sammen i Øvelse og paa anden Maade og endda tildels har samme Maal, ikke hilser paa hinanden.

Kaj Lundby.

Sv. 1. Tiden tillod det ikke, og Manglen paa Dommere gjorde ogsaa sit dertil.

- 2. Grunden dertil kan vi ikke oplyse noget om, men vi giver Dem Ret i, at det er underligt. Vort Haab staar til, at det Samarbejde, der nu er indledet, ogsaa skal føre til, at de forskellige Korps Medlemmer hilser paa hinanden. Det er absolut det smukkeste.

Undertecknad, 15 År gammel, II Klass Scout och Patrulledare, onskar Brevväxla med en 15 Års II Klass Scout i Danmark. *Carl Herman Lindström*
Villa Solbacken, Angelholm.
Sverige.

Sp. De bedes venligst oplyse mig om, om nogle Trope har Tropsblad og da hvilke. *Patr.*

Sv. Os bekendt 2 By Trop og Næstved Trop, men der er mulig flere.

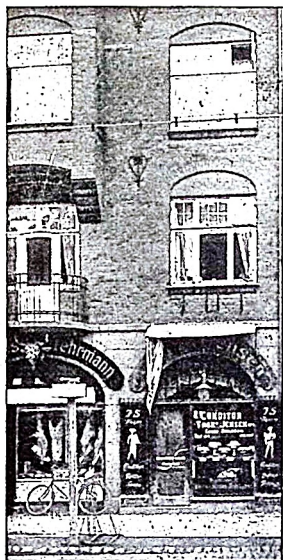

■■■■■■ Hvis ■■■■■■

der indgaar et tilstrækkeligt Antal Bestillinger, agter „Spejdernes Magasin“ at lade fremstille 25 forskellige Prospektkort i Lighed med ovenstaaende Provebillede. Hele Serien af disse interessante Kort, som udmærket kan egne sig til Julekort, tilbyder vi Troppe og Patrouiller for 1 Kr. 25 Øre. De vil med Lethed op mod Julen kunne afsættes til Venner og Bekendte for 10 Øre pr. Stk. og derved paa en nem Maade skaffe Troppen eller Patrouillen en god Indtægt. Inden den 15. i denne Maaned maa vi have Bestillingen, og naas det tilstrækkelige Antal paa-begyndes Trykningen, saaledes at Troppene og Patrouillerne kan have Kortene inden 1. December.

— I næste Nr. af Bladet vil der fremkomme en Meddelelse, om Antallet er naaet eller ej.

Til Konfirmationen!

Konditor Thorv. Jensens Eftf.
Ernst Schlenzig.

Specialiteter:

Is og Isanretninger i mange forskellige Dessins.
Lagkager og Fromager,
Kransekager.
Overflødighedshorn.

Omhyggelig Eks-
pedition.

Varene sendes
overalt.

Strandvej 167.

Telefon Helrup 134.

FLØDE
CAMELLER
FRA
DANSK-ENGELSK
CAMELFABRIK
ER DE BEDSTE
OG
MEST VELSMAGENDE

Chic Fløde Caramel
D. E. C. Creame Caramel
Nucca Caramel
D. E. C. Chocolate Caramel
Blacks Toffee Stænger
Iris Caramel
Faas overalt i Skandinavien